

ВАКЦИНИСАЊЕ У МОЗАК

Књигу приредили:
Примаријус Др Милан Рогановић
Владимир Димитријевић

ЧАЧАК 2021

Књигу препоручује:
Др ЗОРАН ЧВОРОВИЋ

Издање аутора

Прелом:
АЛЕКСАНДАР ИЛЧИЋ

Тираж: 200

Штампа:
ДОБРОТОЉУБЉЕ, Београд

Помени, Господе, уснуле Твоје:
ТАТЈАНУ, ДРАГАНУ, ПЕТРА, ЈЕЛЕНУ, МИРЈАНУ и ЗЛАТУ

ВАКЦИНИСАЊЕ У МОЗАК – УМЕСТО ПРЕДГОВОРА

ШТА КАЖЕ УЏБЕНИК ИМУНОЛОГИЈЕ

Пред читаоцима је књига „Вакцинисање у мозак“ коју су приредили примаријус др Милан Рогановић и потписник ових редова. Књига долази у право време, када се у Србији покреће веома озбиљна јавна расправа о сврсисходности вакцинисања деце и младих као средства у борби против великог корона тровања (реч „virus“ на латинском значи „отров“). Она није против хумане имунизације провереним и безбедним вакцинама, али јесте против масовне употребе вакцина које су експерименталне и чија поузданост још није доказана.

Уосталом, ево шта о новом типу вакцина пише у званичном уџбенику имунологије који се користи на Медицинском факултету Универзитета у Београду: „Један од сталних изазива у вакцинацији је развој вакцина које стимулишу целуларну имуност против интрацелуларних микроорганизама. Убризгани или орално дати антигени представљају екстрацелуларне антигене и и индукују углавном стварање антитета. Испробан је већи број нових приступа којима се вакцинацијом стимулише целуларна имуност. Један од приступа је да се убаце антигени микроорганизама у вирусне векторе који ће потом инфицирати ћелије домаћина и произвести антигене у тим ћелијама. Друга техника је да се изврши

имунизација особа бактеријским плазмидом који садржи ДНК која кодира антигене микроорганизма. Такав плазмид ингестирају АПЋ (антиген презентирајуће ћелије, моје појашњење скраћенице) домаћина. Многе од тих стратегија су успешно тестиране у животињским моделима, али су до данас само неке показале клиничку ефикасност.“ (1)

До сада су САМО НЕКЕ показале клиничку ефикасност. Запамтимо: САМО НЕКЕ; а треба, масовно, шприцати децу вакцинама које нису довољно проверене!

ВЕЛИКИ РЕСЕТ И РАТ ПРОТИВ СИРОТИЊЕ

Није нимало случајно што приређивачи ове књиге сматрају да се корона користи као повод за успостављање тзв. коронократије, новог модела владања које користе светски олигарси, оних 0,666% глобалистичког олоша који себе назива филантропима, да би најзад завладали планетом и сломили сваки отпор обичног човека.

Зато се ни ова књига, која се бави алтернативом хумана имунизација / насилно шприцање не може разумети без међународног контекста, званог „велики ресет“. Још у фебруару 2021. године, Слободан (заиста слободан и храбар ум) Рељић је објаснио шта то значи:

„Они који „ресетују“ прво су организовали „операцију пандемије“ у којој нам је укинута и оно мало права и могућности да преживљавамо. А сад обећавају „једнакост“. Као да вам гробар обећава срећан живот?“ (2)

И додаје: „За време пандемије у свету је посао изгубило најмање 225 милиона радне снаге. Тешко је, штеди се,

али милијардери су зарадили (ваљда се тако зове пљачка) 3,9 трилиона долара!? Од кога то узеше? Од Марсоваца? А не, од сиротиње раје. Сиротиња је у истом периоду изгубила 3,7 трилиона долара. Просто.“ (2)

Зато књигу „Вакцинисање у мозак“ треба читати као још један прилог јавној расправи о томе шта нам се дешава и куда идемо.

Владимир Димитријевић

УПУТНИЦЕ (Интернету приступљено 17. 9. 2021):

1. ОСНОВНА ИМУНОЛОГИЈА – Функције и поремећаји имунског система, А.К.Аббас, А.Н.Личман, Shiv Pillai, Београд, DATA STATUS, 2019.

2. <https://magacin.wordpress.com/2021/02/26/слободан-рељић-они-што-из-давоса-најав/>

ГЛАС СТРУКЕ И ЗДРАВОГ РАЗУМА

Примаријус др Милан Рогановић
ИМУНОЛОШКИ АСПЕКТ ВАКЦИНА

ИЗ ИСТОРИЈЕ

У сто тридесет пет година дугој историји вакцина само је једна заразна болест циљано ерадицирана (иско-рењена). То су велике богиње. Од момента када је 1885. године први човек, и то дечак Жозеф Мајстер, примио вакцину против беснила, коју је развио Луј Пастер, па кроз историју открића све већег броја вакцина и њиховим увођењем у редовну систематску примену није се успело са ерадикацијом оних болести због којих су и уведене у клиничку праксу. (1) (2)

У међувремену стигао нам је нови вирус, САРС-КоВ-2, уз масовна оболевања од болести КОВИД-19; ту су и експресно направљене вакцине као једини лек, како рекоше стручњаци. (3)

УБРЗАНО ДО БЕСМИСЛА

Иако су вакцине по убрзаној процедури тестиране и нису прошле сва клиничка испитивања, ипак су ушле у редовну примену. Сматра се да ће се вакцинацијом

постићи довољан имунитет који ће нас штитити од ове болести. Међутим, овде се намеће питање каква сазнања имамо о томе који облик имунитета ћемо развити примањем КОВИД вакцина. Да ли и целуларни (ћелијски) и хуморални (посредован антителима) имунитет? Или само хуморални, о чему се највише прича? Да ли је било довољно времена да се испитивањима дође до неопходних сазнања? Да ли нам је доступна чињеница колико дуго ће нас тај имунитет штитити? Знамо да је за комплетан и снажан имунски одговор потребан развој и ћелијског и хуморалног имунитета.

ШТА КАЖЕ НАУКА?

Хуморална имуност је тип стечене имуности који је посредован антителима. Антитела спречавају инфекције блокирајући способност микроорганизма да инфицирају ћелије домаћина и активирањем неколико ефекторских механизма уништавају те микроорганизме.

Целуларна имуност је део стечене имуности који уклања инфекције интрацелуларним микробима. У том облику одбране учествују две врсте Т-ћелија: помоћничке Т-ћелије које активирају фагоците да убију интрацелуларне и неке екстрацелуларне микроорганизме и цитотоксични Т-лимфоцити који убијају ћелије у којима се налазе микроорганизми.

Ево шта каже најсавременији уџбеник имунологије: „Један од сталних изазова у вакцинацији је развој вакцина које стимулишу целуларну (ћелијску) имуност против интрацелуларних микроорганизма. Убригани

или орално дати антигени представљају екстрацелуларне антигене који индукују углавном стварање антитела. Испробан је већи број нових приступа којима се вакцинацијом стимулише целуларна имуност. Један од приступа је да се убаце антигени микроорганизама у вирусне векторе који ће потом инфицирати ћелије домаћина и произвести антигене у тим ћелијама (векторске вакцине). Друга техника је да се изврши имунизација особа бактеријским плазмидом који садржи ДНК који кодира антигене микроорганизама. Такав плазмид ингестирају антиген-презентујуће ћелије домаћина и у њима се ствара одговарајући антиген на који треба да се развије имунски одговор. Многе од тих стратегија су успешно тестиране у животињским моделима, али су до данас само неке показале клиничку ефикасност.“ (2)

А управо се такве вакцине употребљавају у наводној борби против КОВИД-а.

Шта је, пак, добра вакцина?

Особине добре вакцине: способност да индукује одговарајући имунски одговор, дуготрајна заштита (најбоље доживотна), безбедна примена, стабилност при транспорту, ниска цена. (1)

МИКРООРГАНИЗАМ „ВАРАЛИЦА“

Микроорганизми су развили бројне механизме којима избегавају целуларну или хуморалну имуност, као што су бекство из фагоцитних везикула, стварање инхибиторних цитокина, инактивација Т-ћелија, антигенска варијација (мутација површинских антигенских

молекула), инхибиција активације комплемента и блокирање капсулом од хијалуронске киселине.

Већина вакцина које су тренутно у употреби делују тако што стимулишу стварање неутралишућих антитела, дакле хуморални имунитет. (2) Да ли је било довољно времена да се у кратком испитивању КОВИД вакцина дође до сазнања како се понаша САРС-КоВ-2 код особе која прими вакцину, који облик имунитета ће се развити, да ли је вирус развио механизме за избегавање целуларног или хуморалног имунитета, колико дуго ће нам имунитет трајати, да ли је примена, поготово генетски модификованих вакцина, безбедна за човека? Обзиром на то да производња и тестирање вакцина по свим критеријумима медицинске теорије и праксе трају и до десет година, није тешко закључити да се не зна довољно и да смо ми свесни или несвесни учесници у наставку треће фазе клиничког испитивања ових вакцина. (4)

КО ВИШЕ РИЗИКУЈЕ?

Ништа мање значајно није поставити ни питање да ли се сви заједно, без обзира на то да ли смо вакцини-сали или не, налазимо у великом проблему. Сведоци смо да се људи разболе и после вакцинације; наравно, могу да се разболе и невакцинисани. Нисмо сигурни ко је заиста заштићен или у мањем ризику да се зарази. (5) Почињемо да зазиремо једни од других. Вакцинисани се љуте на невакцинисане и обрнуто. Да ли нам се намећу нове поделе у друштву? Да ли се развија нетрпељивост

или нетолерантност између вакцинисаних и невакцинисаних? Или, можда, страх једних од других?

Нове поделе нам нису потребне. Довољно нам је свих других неслагања и егзистенцијалних проблема кроз које као друштво пролазимо. Оно што нам је потребно јесте истина. Неопходне су објективне научне чињенице и правовремене информације, да ниједно питање не остане без одговора, да отклонимо све недоумице и да као слободни људи донесемо одлуке о својој будућности и будућности наше деце.

УПУТНИЦЕ:

1. <https://mikologija.org.rs/2014/wp-content/uploads/2014/12/Vaccine-11.pdf>

2. Основна имунологија – Функције и поремећаји имунског система, А. К. Abbas, А.Н. Lichtman, S. Pillai, Датастатус, Београд 2019.

3. <http://www.rtv-vranje.rs/index.php/borba-protiv-korone/item/27359-vakcina-je-jedini-lek-protiv-korone.html>

4. <http://www.pharmacy.bg.ac.rs/files/Obavestenja/2021/COVID-19%20vakcine%20u%20Srbiji.pdf>

5. <https://www.folkhalsomyndigheten.se/contentassets/b51cd74c8e540718b945a9f05156122/till-dig-som-vaccinerar-dig-covid19-bosniska-kroatiska-serbiska.pdf>

Примаријус др Милан Рогановић
ИМУНИЗАЦИОНИ СУВЕРЕНИТЕТ ИЛИ
ЗАШТО НА НАШЕМ ТРЖИШТУ НЕМА
И ПЕПТИДНИХ ВАКЦИНА

Да је производња вакцина уносан посао говори и податак да више од 80 фармацеутских компанија широм света покушава да пронађе и произведе сопствену ковид вакцину и тако приграби део великог глобалног тржишта. Процењује се да би само током ове године требало да се произведе око 6,6 милијарди доза вакцина, а следеће чак 10,5 милијарди, тако да се вредност тржишта вакцина против ковид 19 процењује на 217 милијарди евра по сезони. Наравно, уз актуелни став медицинске науке да ће бити потребно периодично понављати заштиту против ове пошасте, вероватно на годишњем нивоу. За сада нам полако намећу размишљање о трећој дози вакцине.

Иако базиране на новим платформама и недовољно клинички испитане на тржиштима широм света доминирају вакцине америчких компанија, пре свега „Фајзер“ па је тако финансијски салдо богатих за последњих петнаест месеци увећан за чак 4 000 милијарди долара. А то су приватне компаније које су делом обилато финансиране од стране Владе САД, дакле од новца свих америчких грађана, пореских обвезника. Само су САД и Европска унија у шест произвођача вакцина бесповратно уложиле преко 12 милијарди долара.

За разлику од ових компанија са гигантском зарадом постоје и компаније које су, такође, произвеле вакцине, наравно очекујући и материјални добит, али које, случајно или не, имају много мању пажњу „мејнстрим“ медија и „стручњака“ заговорника вакцинације.

Једна од таквих вакцина је и „ЕпиВакКорона“ коју је развио Државни истраживачки центар за вирусологију и биотехнологију Вектор у Русији. Вакцина спада у тзв. пептидне вакцине и састоји се од вештачки синтетизованих кратких фрагмената вирусних протеина – пептида, кроз које имунски систем учи, накнадно препознаје и неутралише вирус.

Вакцина се ослања на хемијски синтетизоване пептидне антигене САРС-КоВ-2 протеина, конјуговане са протеином носачем и адсорбоване на адјувансу – алуминијум-хидроксиду. Вакцина не садржи живи вирус, нити његов генетски материјал, а није развијана на ћелијским линијама абортираних ткива фетуса, за разлику од неких других вакцина – што многи религиозни људи широм света сматрају моралном препреком за такву врсту имунизације. Руски муслимани су је одмах прихватили: добила је халал сертификат, саопштио је још у јуну ове године Халал Међународни центар за стандардизацију и сертификацију при Савету муфтија Русије. У саопштењу стоји: „Да би проучио усаглашеност вакцине са „Халал“ стандардом, произвођач је пружио све потребне информације о компонентама вакцине и технологији њене производње. На основу достављених докумената, стручњаци МЦСиС „Халал“ донели су закључак о усаглашености вакцине „ЕпиВакКорона“

са Халал стандардом Духовне управе муслимана и Савета муфтија Русије“.

Иначе, пептиди су кратки ланци аминокиселина, дужине око 30 базних парова, који могу бити обрађени унутар ћелије и који подстичу имунски одговор. Приликом производње синтетичких пептидних вакцина морају се пронаћи имуногени епитопи са најмање антигенских мутација. Хемијска модификација линеарног пептида знатно побољшава имунолошки одговор, што је раније показано на моделу пептидне вакцине добијене тестирањем површинског протеина *Plasmodium falciparum*, изазивача маларије.

Вакцина ЕпиВакКорона доприноси развоју заштитног имунитета против САРС-КоВ-2 вируса након две интрамускуларне примене у размаку од 21-28 дана. Вакцина се одликује одсуством реактогености и довољно високим нивоом сигурности. У Русији је регистрована крајем прошле године, а у званичној употреби је од јануара 2021. године. Такође, у јуну ове године Венецуела је постигла договор са Русијом о куповини ове вакцине за имунизацију свога становништва, али и договор о њеној производњи.

Нимало не чуди труд једне научно и технолошки моћне Русије да у свему овоме очува сопствени научно-истраживачки интегритет и свом становништву понуди домаће вакцине (још једна вакцина под називом „КовиВак“ је у Русији пуштена у промет). Наравно да ни тамо не цветају руже, притисак глобалиста је огroman, али се не осећа дах похлепе фармацеутске индустрије.

Међутим, оно што фасцинира, јесте нешто што демонстрира једна мала Куба која је својим научно-истраживачким радом изнедрила чак четири вакцине. Земља која је деценијама под санкцијама империјалиста, која, такође, трпи притиске глобалистичке елите да одустане од свог начина живота (и ових дана се протестима покушава дестабилизација Кубе), али која истрајава у очувању свог интегритета и може се похвалити једним од најхуманијих здравствених система на свету. Снагу своје биотехнолошке индустрије Куба показује развојем четири врсте ковид вакцина од којих је једна са симболичним називом „Соберана“, што у преводу значи суверен, сугеришући жељу Кубанаца за очувањем не само државног и националног интегритета, већ и суверености свог здравственог система.

Ако је у овој корона кризи кроз коју као свет пролазимо борба за здравље сваког појединца искрена онда се, без фаворизовања и условљавања, мора обезбедити равноправна заступљеност доказано најбезбеднијих и најефикаснијих лекова у заштити светиње живота. Мора се обезбедити слобода избора сваком појединцу као и потпуна информисаност о могућим врстама терапије.

2021.

Примаријус др Милан Рогановић
КО СЕ ТО ПОИГРАВА СУДБИНОМ
НАШЕ ДЕЦЕ?

АЛО, АГЕНЦИЈА!

„Агенција за лекове и медицинска средства Србије (АЛИМС) разматраће по хитном поступку „Фајзеров“ захтев да се примена антиковид вакцине овог произвођача у Србији одобри и за децу од 12 до 16 година. Тиме би се старосна граница за имунизацију против инфекције корона вирусом са садашњих 16 спустила на 12 година.“ (1)

„У компанији „Фајзер“ очекују да ће до октобра имати довољно података да затраже дозволу за примену вакцине на деци узраста од шест месеци до 12 година!“ (1)

О свему овоме писано је афирмативно у многим часописима, а у школама се спроводи кампања за вакцинацију младих иако још увек не постоји дозвола за вакцинацију деце испод 16 година!

Из АЛИМС-а потврђују да им је уз захтев предата и пратећа документација коју ће анализирати „у најскоријем року, али не пре него што се потврде сви највиши стручни критеријуми и преконтролишу све научне чињенице којима се доказује да је ова вакцина пре свега безбедна, али и ефикасна и на том узрасту“. (1)

КОЛИКО СУ СТРУЧЊАЦИ СТРУЧНИ?

Међутим, чини се да су највиши стручни критеријуми у години короне заборављени, јер ток пандемије

и одговор на пандемију који је стизао од најодговорнијих и најстручнијих је показао низ баналних контрадикторности и погрешно изнетих научних чињеница. Сетимо се само изјава да нам маске не требају, јер нас оне не могу заштитити, па да су нам једина заштита, да је вирус смешан и да ће проћи без већих последица по здравље људи. Зато нам и ваљаност одлуке о примени вакцина на децу испод 16 година изазива сумњу, а и веома је упитно на који ће се начин „преконтролисати све научне чињенице...“ када ће управо те чињенице наша Агенција добити од произвођача и заговорника оваквих вакцина и од оних који су се енормно обогатили и даље се богате управо на овим вакцинама.

ЧИЊЕНИЦЕ ТЕШКО ОПОМИЊУ

Да ли ће се узети у обзир чињеница да је у САД током прва четири месеца вакцинације преминуло 3 544 особе или 30 људи дневно? Подсећања ради, 1976. године вакцинација против свињског грипа у САД обустављена је на пријављених 53 смртна случаја. (2)

Да ли ће се узети у обзир и то колики се притисак прави на родитеље и децу претњама да неће моћи да похађају школу или да неће моћи да упишу факултет уколико се не вакцинишу? Ако је све у реду и нема бојазни да ће доћи до нежељених реакција, зашто се тако далеко отишло па је нпр. у Северној Каролини прошао закон да чак и деца од 12 година могу сама одлучивати да ли ће се вакцинисати или не? (3)

Занемарују се чињенице да је чак и међу младима било смртних случајева после примљене ковид вакцине, као у случају осамнаестогодишње девојке из Италије која је примила вакцину произвођача „Астра Зенека“, о чему је писао и дневни лист „Политика“. Да ли ће се приликом контрола свих научних чињеница узети у обзир и студија из Данске која показује да се само шест десетина једног процента људи који су имали ковид зарази други пут? (2) Или подсећање др Марти Макарија да постоји више података о природном имунитету него о имунитету насталом после вакцинације, јер природни имунитет постоји дуже? (2)

На могућност да ће у једном тренутку кренути вакцинама и на нашу децу из разних извора се могло чути још пре више месеци. Најбољи домаћи познавалац ковида, најбољи познавалац респиратора и вакцина Александар Вучић најављивао је вакцинацију деце. Према његовим речима, до краја године требало би да се прича и о обавезној вакцинацији деце! (4)

ДЕЦА СУ ТО, ДЕЦА!

Међутим, многи вирусолози сматрају да се још увек не зна каква су дејства инфекције коронавирусом код деце и колико су тешке могуће дугорочне последице по здравље младих. У том смислу још увек је отворено питање да ли млади заиста треба да буду тако брзо вакцинисани, јер је по тврдњама многих експерата веома мали ризик да озбиљно оболе од болести ковид 19. (5)

У Институту Луј Пастер у Паризу урађена је обимна студија која показује да деца у школама нису ширила вирус на другу децу, учитеље или на друго особље, као и да се деца од ковида 19 опорављају у 99,958 % случајева. (6)

Заједничко истраживање које су шведски и фински истраживачи спровели са децом која су у Шведској ишла у школу (по шведском моделу противепидемијских мера није било „затварања“) и са децом која у суседној Финској нису ишла у школу (Финска је спроводила „затварање“) показује да није било разлике у стопи заразе деце чије школе нису биле затворене. (7)

ВАКЦИНИШИ СЕ, ПА ШТА КОШТА (ДРЖАВА НЕ ПЛАЋА)

Да је ово једна велика игра апсурда, која нас може коштати будућег здравља наше деце говори и податак да је почетком јуна у Великој Британији број заражених од корона вируса одједном скочио за 34% иако је око 41,3 милиона становника (78,4% популације) примило прву дозу вакцине, што у свима нама мора да изазиве сумњу у ефикасност ових вакцина и њихову могућност да нас заштити од корона вируса. (8)

Морамо се још једном запитати да ли су највиши стручни критеријуми у години короне заборављени, да ли су „стручни“ појединци погазили вековна прегнућа и самопожртвовање бројих познатих и непознатих истраживача на пољу медицине, бројних научника и обичних доктора који су своје животе уткали у спознају људског

организма, начина његовог функционисања и изналажења најбољег могућег лечења, али који су поставили и основне, непревазиђене принципе медицинске етике и морала? Да ли смо током последњих годину и по дана били више збуњени него што су нам били јасни ставови и начини сузбијања ове корона пошаста? Да ли нас поново доводе у заблуду покушајем да нашој деци наметну недовољно испитане вакцине и поред упозорења многих светских стручњака да то из разлога безбедности не треба радити? Зашто вакцинисати децу која ће се својим природним имунитетом, како кажу светске студије, без проблема изборити са инфекцијом корона вируса? Да ли ће вакцинисана деца бити супериорна, а невакцинисана инфериорна и непожељна за неко будуће тоталитарно друштво?

УПУТНИЦЕ:

1. „Вечерње новости“, среда 9. јун 2021, страна 6
2. „Печат“, бр.668 11. јун 2021, страна 17
3. <https://www.eparhijazt.com/sr/news/drustvo//3781.dr-piter-mekala-opasnosti-od-vaccine-protiv-kovida-19.html>
4. <https://rs.n1info.com/vesti/vucic-vratice-mo-se-normalnom-zivotu-kada-dodjemo-do-tri-miliona-vakcinisanih/>
5. <https://www.dw.com/sr/vakcinacija-dece-mnoga-pitanja-ostaju-otvorena/a-57698421>
6. <https://www.pasteur.fr/en/press-area/press-documents/covid-19-primary-schools-no-significant-transmission-among-children-students-teachers>
7. <https://www.reuters.com/article/us-health-coronavirus-sveden-schools-idUSKCN24G2IS>
8. <https://www.novosti.rs/planeta/svet/1006374/nagli-porast-oboieih-korone-broj-zarazenih-kovidom-skocio-34-7-dana-velikoj-britaniji>

Прим. др Милан Рогановић
ПУТЕВИМА БАБЕ ИЗ ПОМОРАВЉА ИЛИ
ШТА ЋЕ БИТИ С ПОВЕРЕЊЕМ У ЛЕКАРЕ

ШТА ЈЕ ПОВЕРЕЊЕ У ЛЕКАРЕ

Професор др Бранислав Ристивојевић, са Правног факултета Универзитета у Новом Саду, писао је: „Однос пацијента и здравственог особља је увек и изнад свега био и остао однос поверења. Као што се не исповедамо код свештеника који исприча наше грехе пред целом парохијом, или не ангажујемо адвоката који изнесе стање нашег случаја противној страни у спору, тако се не лечимо код лекара коме не верујемо. Како веровати лекару којег је држава казненом принудом претворила у доушника који мора да пријави наше сумње, стрепње и бриге у вези са квалитетом и безбедношћу вакцине здравственој инспекцији? Да ли је могуће створити и одржавати однос поверења под претњом казнене принуде? Одговор се сам намеће: нити једна савест се није ослободила на силу.

Нажалост то тешко стечено поверење народа у здравство је већ проћердано 2009. године када је српска власт прошли пут покушала да уведе општу ванредну вакцинацију. Услед спреге хистеричних и апокалиптичних информација о обиму и опасности од болести са сумњивим материјалним утицајем фармацеутске мафије у набавци вакцине, она је пропала. Главна последица овог колико штеточинског толико и криминалног

поступка је изневерено поверење народа у једну сасвим разумну и давно проверену методу спречавања ширења заразних болести: имунизацију вакцином.

Сада, када би требало све снаге усредсредити на успостављање тог срушеног поверења једном широком кампањом разумне, одмерене и сталожене здравствене комуникације са грађанима, она се прескаче и поново се покушава да се на брзину реши проблем обољења који ће, сада је то сасвим извесно, постати ендемско.“ (1)

Потпуно се слажем са др Ристивојевићем.

„БУБА У УХУ“

Када сам почео да се бавим оториноларингологијом слушао сам од старијих колега како у једном поморавском селу постоји нека баба која лечи децу од честих запаљења ува тако што им вади црве из ушију, наравно уз одређени надокнаду – која није мала. Многи су код ње одводили децу – и школовани и нешколовани, и богати и сиромашни. Био сам запрепашћен, јер како прођох студије и специјализацију, а не сазнадох за такву медицинску процедуру? А онда сам и сам имао пацијенте који су ми причали да су им деца имала велике проблеме са ушима, да су их водили на прегледе и лечења код различитих оториноларинголога, али тек посетом овој баби решише проблем. И то пошто је после вађења црва током прве посете, на „контролном прегледу“ све завршавала вађењем „матике“ из дотичног ува! „За тебе, синко, само 50 евра“ (пре тога – марака).

Е, сад се ја питам колико се током ове „корона ситуације“ појавило новог „стручног кадра“ који ће достојно заменити поменуту бакицу? И шта ће бити са овом нашом медицином кад све ово око ковида прође? Или: „Panta rhei“, браћо Срби. Корона ће нас, како кажу они који су задужени да све знају, или напустити и отићи код неких занимљивијих домаћина или ће се, „мученица“, прилагодити нама и остати као сезонска бољка.

ДА ЛИ СМО САЧУВАЛИ ДОСТОЈАНСТВО СТРУКЕ?

Са чим ћемо ми онда пред Милоша? Јесмо ли се као медицинска струка достојно представили у борби против невидљивог непријатеља? Сачувасмо ли нешто медицинске етике и морала? Обновисмо ли нешто, научисмо ли нешто? Али, стварно нешто – право знање о новој болести засновано на чињеницама и доказима на којима медицина мора да почива. Успевамо ли да у свим овим таласима пандемије током којих број обележених вртоглаво расте, али уме брзо и да опадне, сачувамо достојанство медицинске науке и оно мало поверења које народ има у наш здравствени систем? Или ће народ све више ићи код надри – бакица и квази – декица на лечење, јер им је доста бесмисленог ношења маски, прања руку, бесомучног испијања антибиотика, мерења Д-димера, примања вакцина које не штите ни од чега?

Сетимо се само фамозног, али и даље активног Кризног штаба и њихових нелогичних, контрадикторних и неразумних противепидемијских мера заснованих на

само њима знаној струци, па да се човек и у заштитним рукавицама и са све маском на лицу прекрсти и изгуби поверење у класичну медицину.

БАКИЦА STRIKES BACK

Са тим поверењем смо муку мучили и раније. Систематско вишедеценијско руинирање здравственог система, партијска запошљавања, негативна селекција руководећих кадрова, домаћинско пословање, недостатак опреме и стручног кадра и сл. полако су смањивали поверење пацијената у наше здравство. А како су „стручњаци за ковид“ ангажовали и ветеринара да се бави људским болестима не би требало да чуди што ће многи пацијенти одлазити код стручњака разних специјалности – шамана, врача, видара и ранара. Не би ме чудило да, после свега, и баба из Поморавља буде имала све више пацијената. Ко зна, можда је позовем као консултанта.

<http://www.pecat.co.rs/2020/12/zasto-sam-skeptik/>

Др Марта Ковачевић
ОБАВЕЗНА ВАКЦИНАЦИЈА
ЕКСПЕРИМЕНТАЛНИМ ВАКЦИНАМА НИЈЕ
НИ НАУЧНО, НИ ЕТИЧКИ ОПРАВДАНА

Почетком јула 2021. Светска здравствена организација (СЗО) у оквиру серије информативних видео-интервјуа на свом званичном сајту даје податак да су делта и ламбда нови забрињавајући (тзв. VOI – variant of concern) мутанти корона вируса. Делта сој (Б.1.617.2), који је у октобру 2020. детектован у Индији постаје доминантан, актуелно је регистрован у преко 96 земаља, 60% је заразнији од претходног алфа соја (који је био заразнији од оригиналне варијанте из Вухана) и брзо се шири. Особа инфицирана оригиналном варијантом корона вируса из Вухана могла је да зарази 2.5 особе, а како наводе особа инфицирана делта сојем и до 3.5 особе. Ламбда сој, мада регистрован и у Великој Британији, углавном је присутан у земљама Јужне Америке, највише у Перуу и Чилеу, па се њим нећемо бавити у овом тексту.

СЗО наводи следеће факторе као кључне за висок степен преносивости ових сојева: вирулентност саме врсте мутанта, попуштање мера, поновно масовно кретање становништва и недовољан број вакцинисаних. Која је препорука СЗО? И даље се придржавати мера – маске, дистанца, хигијена руку, избегавање већих гужви, али *испјед свега бржа и свеобухватнија вакцинација*. Даље се наводи да иако сте потпуно вакцинисани, **ви се и даље можете заразити делта сојем, али да**

вакцине остају високо ефектне у превенирању тежих клиничких облика болести и смртности. Вакцинисани а инфицирани имаће блажи облик болести, а могу бити и без симптома. И следи закључак: *„вакцинишии се шћо йре, не само збої себе, већ и да би йрекинули ла-нац йтрансмисије“.* (1, 2)

Израел је земља у којој је до овог тренутка експерименталном мРНК вакцином против SARS-Cov-19 потпуно вакцинисано преко 65% пунолетне популације. Вакцина је по убрзаном поступку одобрена за све старије од 12. година и свакодневно се кроз разне кампање апелује на младе/малолетне да се вакцинишу. **The Wall Street Journal** почетком јула преноси, позивајући се на податке Министарства здравља Израела, да је **50% новоинфицираних делта сојем претходно било потпуно вакцинисано.** (3) Наравно, следи уобичајени наратив: *вакцинисани не завршавају лејшално нишћи са йешком клиничком сликом, а делћа сој ће йокуйишћи најосейљивије – невакцинисане!*

Средином јула у Израелу је међу потпуно вакцинисанима детектовано око 5770 делта позитивних случајева чиме је ефективност вакцине у смислу превенирања инфекције пала са 94% на 39%, а ефективност у превенирању хоспитализације на 88%, али ефективност у превенцији леталитета је наводно остала висока – 91%. (4)

Упркос одсуству савесног информисања, адекватне обраде расположивих података (јер тренутно све може да се прати, али се о свему не извештава) на сајтовима који се бава званичним статистичким подацима

тренутне пандемије, и сами можемо видети да на дневном нивоу, од априла закључно са 20. јулом, у Израелу број хоспитализованих и смртност од корона вируса не расту. (5) Да ли то значи да компликовање болести и смртност не расту ни међу невакцинисанима? До таквог податка не можете доћи.

Према подацима The BMJ (The British Medical Journal – један од водећих рецензираних научних часописа) до 14. јуна у Великој Британији је 806 хоспитализованих са делта сојем вируса, од тога 527 је невакцинисано, а 84 потпуно вакцинисано (сами закључујемо да је још 195 хоспитализованих вакцинисано бар једном дозом). (6) **Ако је у популацији од око 65 милиона потпуно вакцинисано преко 50% пунолетних, и још око 10% је примило барем јену дозу вакцине – однос броја невакцинисаних и вакцинисаних међу наведеним хоспитализованима и не иде у прилог многопонављане тезе да је вакцина високо ефектна (према британским студијама 88%) у превенирању хоспитализације и да нови сој долази само по невакцинисане.** Пораст случајева са делта вирусом у Великој Британији се наводно примећује међу млађима. **А, да ли се млади интензивније тестирају због школе, испита, путовања, спортских и културних дешавања, или због симптома? Да ли се ради о особама са лаким или тешким симптомима, или само позитивним ПЦР тестовима – не знамо, јер углавном се уместо речи оболели користи реч „cases“ – случајеви, што уноси забуну, али је и одлично за манипулацију.** Постотак старијих је свакако мањи јер су старији већ прележали инфекцију у претходном периоду.

Даље, у истом тексту стоји да укупна смртност тренутно не расте. Професор Паул Хунтер са East Anglia универзитета додаје: број делта случајева и даље расте, али стопа раста епидемије у Великој Британији успорава. (6) Шта више, крајем јула ублажавају се мере и Велика Британија се потпуно отвара. Израел и Велика Британија нису изоловани случајеви пробоја делта соја међу потпуно вакцинисане (ту су Калифорнија, Масачусетс, Лас Вегас, Аустралија, Индија, Сингапур итд.), наведене су као пример управо због строжијих мера и високог свеобухвата вакцинације (преко 50%) а да при том није прошло ни 6 месеци од друге дозе вакцине.

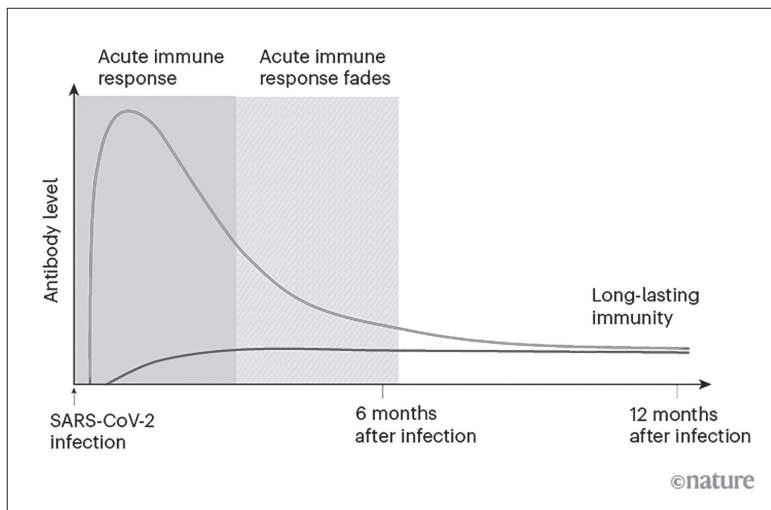
Намећу се логична питања – делта сој је високо преносив, али шта је са клиничком сликом? Како изгледа клиничка слика код инфицираних новим сојем, у ком проценту се компликује? Оболевају ли особе које су већ прележале корону и у којој мери? Ако је нови сој толико забрињавајући да су у тој мери заражени потпуно вакцинисани, применимо ли од медијских стручњака диктирану логику – онда би међу невакцинисанима требало да влада помор и да су болнице већ препуне. Јесу ли, шта кажу? Кажу да ће требати трећа доза мРНК вакцине, за коју очекују да би продужила заштиту још 6-12 месеци, а касније ће вероватно требати и ревакцинације на годину дана. (7)

У тренутку писања овог текста, а позивајући се на информације да се делта вирус брзо шири – Израел први започиње вакцинацију имунокомпромитованих трећом дозом вакцине, уз образложење да „акумулирајући научни докази“ указују на неопходност треће дозе која би

могла изазвати подизање антитела код имунокомпромитованих на задовољавајући ниво. (8) Као да се и до сада није знало да вакцине изазивају слабији ефекат код старијих и имунокомпромитованих и да је то једна од њихових главних мањкавости – слабије делују управо код оних којима су најпотребније. Са друге стране, на званичном сајту FDA (USA Food & Drug Administration) крајем маја 2021. стоји упозорење да се тренутно доступни тестови за детекцију САРС Цов-19 антитела могу користити само као потврда да је неко имао SARS Cov-19 инфекцију. **Актуелни тестови се не могу користити за евалуацију нечијег имунитета или нивоа протекције на КОВИД-19, а нарочито не након вакцинације, јер ако нема тестом детектабилних антитела не значи да не постоји протекција. У упозорењу даље стоји – присуство антитела након инфекције не значи да сте заштићени, али ни одсуство антитела након вакцине не значи да нисте заштићени.** (9)

Користимо прилику да подсетимо и подвучемо чињеницу о комплексности имуног система, кога не чине само антитела, не занемарујмо значај целуларног и Б меморијског имунитета управо у вирусним инфекцијама. Резултати студије недавно објављене у престижном медицинском часопису Nature приказани су графички. (10)

Графикон приказује да током почетне фазе имунолошког одговора ниво антитела на корона вирус брзо досеже пик захваљујући краткоживућим плазма ћелијама (црвена линија). Након тога у првих 6 месеци долази до рапидног пада тог нивоа. Група научника доказала је да се у коштаној сржи особа које су имале

КОВИД-19 генеришу меморијске плазма ћелије које пружају дуготрајну производњу антитела на нивоу од само 10–20% од оне током акутне фазе (плава линија), а који нуди стабилну заштиту од реинфекције. Меморијске плазма ћелије су тип ћелија који се одржавају дуги низ година или цео живот. Сличне резултате давали су и други радови. (11)

Да ли је пробој делта соја у популацију вакцинисаних заиста само последица опадања титра иначе адекватних/ефектних антитела? Ако је прва доза најраније могла бити дата у јануару, друга у фебруару, па антитела најразвијенија недељу-две након друге дозе, и у јуну, **након 4 месеца већ их нема?**

Или је реалније да разлог пробоја буде и антигенски дрифт самог вируса? Антигенски дрифт настаје акумулацијом мутација вирусних гена (у овом случају мутације рецептор-везујућег домена С-гена) који

кодирају протеине/антигене на површини вируса а које иначе треба да препознају наша антитела. Последица ових мутација је нов сој вируса са измењеним антигенима која постојећа антитела не могу да инхибирају, па долази до ширења промењеног вируса и у делимично имуној популацији. (12)

Да ли у таквом случају трећа доза исте вакцине и подизање титра истих, антитела на претходни сој, превазилази проблем са новим сојем? И да ли даља вакцинација невакцинисане популације вакцином на претходни сој производи жељени ефекат?

Навешћемо овде неколико интересантних, а недавно публикованих случајева.

Свадба у Хјустону. На отвореном. Сви, и младенци и 92 званице и послуга, потпуно вакцинисани са две дозе – што је и био услов за одржавање свадбе. Упркос свему – 6 особа је након свадбе позитивно на делта сој, сви са симптомима, од чега су две особе хоспитализоване, једна је захтевала примену моноклонских антитела, а друга је умрла (обе хоспитализоване особе су биле без коморбидитета). (13, 14) Претпоставља се да су се 2 госта, муж и жена, први заразили од два путника из Индије која су била у истом авиону. Муж и жена су пред полазак на пут упркос вакцинацији тестирани, и обоје су били ПЦР негативни на SARS-CoV-2. Четвртог дана након свадбе обоје су тестирани јер се муж разболео, обоје позитивни на делта сој, шестог дана након свадбе супруг хоспитализован, касније умире у болници од последица КОВИД-19. Још два пара са свадбе (један пар вакцинисан Фајзеровом, други Модернином вакцином),

а који су током свадбе били у блиском контакту са првим поменутиим паром, пар дана након свадбе такође оболева, позитиван на делта сој, од чега један мушкарац бива хоспитализован.

Па сличан случај са 100 новозаражених чланова посаде ратног брода „Краљица Елизабета“ који је управо упловио у Индијски океан, на ком су сви чланови, њих 3700 пре испловљавања, које је било почетком маја, били потпуно вакцинисани. (15) Како се наводи до инцидента је дошло упркос вакцинацији, ношењу маски, одржавању дистанце и коришћења система за праћење, а претпоставља се да је до пробоја инфекције дошло након краткотрајног заустављања у луку Лимасол/Кипар. Да је вест истинита потврдио је и секретар одбране Ben Wallace, штуро додајући да је све под контролом.

Па у Индији нпр. пријављују да је у групи од 677 потпуно вакцинисаних а инфицираних делта сојем – 71 особа хоспитализована, а три су умрле. (16)

Рутинском контролом запослених у болници у Њу Џерзију идентификована 138 радника позитивна на корону, 33 потпуно, а 105 пре примања друге дозе, од којих је 5 захтевало хоспитализацију и кисеоничну потпору. (17) Гардијан преноси да је позитивних 10 потпуно вакцинисаних здравствених радника у болници у Лас Вегасу... (18)

Тема којом се медији слабо баве је реинфекција (поновна инфекција) SARS Cov-19 код особа које су прележале инфекцију. Након годину и по дана од проглашавања пандемије, до тренутка писања овог текста,

према подацима Worldometer-а број опорављених од корона вируса у свету је преко 176 милиона, у Србији преко 720 000 становника. Заиста, мали узорак за анализу и доношење закључка колико су они који су преležали инфекцију отпорни, колико је могуће да буду асимптоматски преносиоци, и у ком проценту ако дође до реинфекције, као тежи случајеви, завршавају у болници.

Проналазимо пар радова на дату тему. Кохортна студија Универзитета из Мисурија је пратила 9119 пацијената годину дана након преležане инфекције, а за дијагнозу реинфекције сматрао се позитиван тест најмање 90 дана након прве инфекције. (19) У студију су пропорционално укључени и старији од 65, и особе са коморбидитетима. Анализом је утврђено да је проценат реинфекције био 0.7%. Астма, хроничне опструктивне болести плућа и дугогодишње пушење су се показали као фактори ризика за реинфекцију. **Сличан резултат је добијен на основу праћења преко 260 000 путника на катарском аеродрому, где је ПЦР тест био позитиван код 1% путника који су већ преležали инфекцију.** (20)

Недавно објављена студија из Кливланда је пратила појаву инфекције корона вирусом код преко 52 000 испитаника који су подељени у групе у зависности од тога да ли су већ преležали КОВИД-19 или не, и да ли су вакцинисани или не. (21)

Нарочит осврт је направљен на групу оних који су преležали инфекцију а који потом нису вакцинисани. Закључак је да код њих и не постоји потреба за вакцинацијом, обзиром да се нико од испитаника током периода праћења није поново инфицирао.

И на крају, резултати студије коју је управо објавила Влада Велике Британије. (22) Анализом националних података закључно са 30. мајом, на територији Велике Британије потврђене су укупно 53 сигурне реинфекције, са око још 478 вероватних, што је све заједно око 0.01%, с обзиром да Велика Британија до наведеног датума пријављује преко 4.5 милиона инфицираних.

Уопштено гледано, улазак у програм вакцинације особа које су већ имале инфекцију, позивајући се на брз пад титра антитела након природне инфекције, највероватније је био научно неоправдан. Недавно објављена студија је нпр. показала да друга доза мРНК Фајзерове вакцине код особа које нису прележале инфекцију изазива и целуларну и хуморалну реакцију имунитета, док код особа које су прележале корона инфекцију може изазвати редукцију целуларног имунитета. (23)

Па да резимирамо: потпуно вакцинисани за мање од 4 месеца од друге дозе се могу и заразити и бити даљи преносиоци инфекције и на потпуно вакцинисане. Неки од њих, и без фактора ризика и коморбидитета могу бити хоспитализовани, а могућ је и летални исход. За највећи број потпуно вакцинисаних, ако се заразе, очекује се да у високом проценту буду без симптома, али ти су епидемиолошки најинтересантнији ако говоримо о могућности даљег преноса инфекције, тако да тврдње да вакцинација прекида ланац трансмисије не звучи оправдано.

Са друге стране, природно прележана инфекције изгледа да има високо протективни ефекат.

Треће: осим што је делта вирус преносивији не знамо да ли су и клиничка слика и исход лошији него код претходних сојева.

Четврто, и не најмање битно, (напротив!), постоје озбиљна нежељена дејства вакцинације, која су данас табу тема у здравственим круговима (овде се нећемо освртати на страшну цензуру која тренутно постоји у научној јавности). Недавно је са онлине верзије часописа *Vaccines* од стране уредника повучен један занимљив рад само неколико дана након објављивања. Наиме, група аутора са пар европских универзитета је направила модел који је требао да преиспита актуелну политику вакцинације против SARS-Cov-19 тако што је поредила потенцијални ризик са користима од вакцинације. Да би се израчунало колико особа је потребно вакцинисати да би се превенирала једна инфекција или један смртни исход, коришћени су подаци недавно објављене студије са милион учесника из Израела. Са сајта Европске медицинске агенције (ЕМА) и Холандског националног регистра прикупљени су и анализирани подаци о пријављеним нежељеним дејствима. **Закључак анализе је да је потребно вакцинисати око 100 000 људи вакцином против SARS-Cov-19 да би се превенирало од 2 до 11 смртних случајева.**

Са друге стране, на 100 000 вакцинисаних пријављена су и до 4 фатална исхода и 16 тежих нежељених дејстава. Безмало, да би спречили три смрти које су последица природне инфекције, треба да прихватимо две као последицу вакцинације. (24)

Рад је повучен од стране уредника уз образложење да подаци из Холандског националног регистра нису

адекватно интерпретирани јер пријављена нису исто што и доказана штетна дејства вакцине, иако су **преко 2/3 пријављених нежељених дејстава обавили здравствени радници, а не сами вакцинисани!**

О каквим се све нежељеним дејствима иначе ради, подсетићемо само на нека о којима су публиковани и радови: инфламација срца (миокардитис, перикардитис) нарочито код здравих мушкараца млађих од 30 година; (25) поремећај коагулације – тромбоза са тромбоцитопенијом, тромбоза церебралног венског синуса нешто чешћа код жена, аутоимуна тромбоцитопенија са можданом хеморагијом; (26, 27, 28, 29) неуролошки поремећаји од кранијалних неуропатија до демјелинизирајућег синдрома, нпр Гилен-Бареове парализе која у неким случајевима захтева респиратор, (30) акутног трансверзалног мијелитиса, (31, 32) Грејв Базадовљево аутоимуно обољење штитасте жлезде; (33, 34) смртни исход након вакцинације јако старих и исцрпљених нарочито штићеника старачких домова (35)...

И на крају, мала тема за размишљање. Делимично ефикасан имунолошки одговор одлична је подлога за настанак успешних вирусних мутација. (36) Претпостављамо да актуелна потреба за трећом дозом вакцине управо указују на делимично ефикасан имунолошки одговор код неких вакцинисаних.

Ако и занемаримо етику, која је одавно протерана из медицинског мејнстрима, а узмемо у обзир само претходно наведено у овом тексту – ето одговора на питање да ли је принудна вакцинација научно оправдана.

УПУТНИЦЕ:

1. <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019/media-resources/science-in-5/episode-44—delta-variant-and-vaccines>
2. <https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019/media-resources/science-in-5/episode-45—delta-variant>
3. <https://www.wsj.com/articles/vaccinated-people-account-for-half-of-new-covid-19-delta-cases-in-israeli-outbreak-11624624326>
4. <https://www.cnbc.com/2021/07/23/delta-variant-pfizer-covid-vaccine-39percent-effective-in-israel-prevents-severe-illness.html>
5. <https://www.worldometers.info/coronavirus/country/israel/>
6. <https://www.bmj.com/content/373/bmj.n1596.long>
7. <https://edition.cnn.com/2021/06/23/health/covid-19-vaccine-boosters-questions-update-wellness/index.html>
8. <https://www.timesofisrael.com/in-world-first-covid-boosters-rolled-out-for-some-at-risk-israelis/>
9. <https://www.fda.gov/medical-devices/safety-communications/antibody-testing-not-currently-recommended-assess-immunity-after-covid-19-vaccination-fda-safety>
10. <https://www.nature.com/articles/d41586-021-01557-z>
11. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/32978311/>
12. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/34004284/>
13. <https://www.medrxiv.org/content/10.1101/2021.06.28.21258780v4.full>
14. <https://www.webmd.com/vaccines/covid-19-vaccine/news/20210713/delta-variant-vaccinated-guests-outdoor-wedding>
15. <https://www.independent.co.uk/news/uk/home-news/hms-queen-elizabeth-covid-royal-navy-b1883699.html>
16. <https://indianexpress.com/article/cities/pune/india-covid-vaccination-breakthrough-infections-delta-variant-7407456/>
17. <https://www.medrxiv.org/content/10.1101/2021.06.30.21259761v1>
18. <https://www.theguardian.com/us-news/2021/jul/13/coronavirus-delta-variant-nevada-outbreak-health-workers>

19. <https://academic.oup.com/cid/advance-article/doi/10.1093/cid/ciab345/6251701>
20. <https://jamanetwork.com/journals/jama/fullarticle/2781112>
21. <https://www.medrxiv.org/content/10.1101/2021.06.01.21258176v3>
22. <https://www.gov.uk/government/news/new-national-surveillance-of-possible-covid-19-reinfection-published-by-phe>
23. <https://www.biorxiv.org/content/10.1101/2021.03.22.436441v1>
24. <https://www.mdpi.com/2076-393X/9/7/693/htm>
25. <https://jamanetwork.com/journals/jamacardiology/fullarticle/2781601>
26. <https://jamanetwork.com/journals/jama/fullarticle/2779731>
27. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8095372/>
28. <https://www.nejm.org/doi/full/10.1056/nejme2106315>
29. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8112568/>
30. <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/ana.26143>
31. <https://academic.oup.com/jcem/advance-article/doi/10.1210/clinem/dgab373/6287003>
32. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/33858208/>
33. <https://www.bmj.com/content/372/bmj.n149>
34. <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fimmu.2021.653786/full>
35. <https://academic.oup.com/qjmed/advance-article/doi/10.1093/qjmed/hcab069/6206408>
36. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3782273/>

КОРОНОКРАТИЈА КАО БУДУЋНОСТ

Владимир Димитријевић
ВАНРЕДНО СТАЊЕ КАО РЕДОВНА ПОЈАВА:
КОРОНОКРАТИЈА СЕ БЛИЖИ ЗЕНИТУ

БОРБА ПРОТИВ ТЕОРЕТИЧАРА ЗАВЕРЕ

Кад год у јавном простору почне прича која доводи у сумњу званичну наравију моћника овога света, одмах се јављају они који инакомислеће за оптужују „теоретичаре завере“. Као – ти лудаци не признају постојање корона вируса, негирају болест, а толики су људи болесни и умиру. Добро, можда заиста има неких „несмајника“ који верују у непостојање болести; али, већина нормалних људи зна да корона тровање постоји, и једино што раде јесте то да доводе у питање званичну, „мејнстрим“ верзију збивања. Да, корона јесте пошаст планетарних координата, али НЕ ВЕРУЈЕМО да је настала спонтано тако што је неки Кинез појео чорбу од слепог миша. Да, то јесте велика опасност, али ми не верујемо да су вакцине, произведене за свега неколико месеци од стране мултинационалних компанија жељних профита, ефикасне у борби против овог тровања, и сматрамо, штавише, да могу бити веома штетне по здравље становништва,

утичући чак и на генетску структуру људских бића. Да, опасност постоји, али је још већа опасност да се, на основу сумњивих процена, друштво уводи у трајно ванредно стање.

Какво сад ванредно стање?

Да, да, читаоче: предвиђено је да ванредно стање изазвано корона тровањем буде трајно. О томе је, између осталог, на Трећем каналу Француске телевизије говорио Жак Атали. Ко не верује, нека провери. (1)

У ствари, ви можда ни не знате ко је Жак Атали? А требало би.

КО ЈЕ АТАЛИ?

Рођен је 1943. у јеврејској породици у Алжиру. Дипломирао је на Институту за политичка истраживања, а затим је похађао Националну школу администрације. Године 1980. основао је организацију „Акција против глади“, за помоћ сиромашнима. Предавао је теорију на војној Високој политехничкој школи у Паризу. Од 1981. саветник је председника Француске, Франсоа Митерана, а 1991. постаје први челник Европске банке за обнову и развој. По часопису Рокфелеровог Савета за иностране односе, „Foreign Policy“, један је од сто најутицајнијих интелектуалаца света. Због тога је почасни доктор неколико светских универзитета, али и члан Универзалне академије културе.

Припадник Билдерберга и биограф Зигмунда Вартбурга, чији је брат Пол био на челу ове организације, писац низа књига, познавалац езотеријских учења,

Атали је 1992. године објавио књигу „Линија хоризонта“, у којој се налази нацрт за будућност човечанства. Наводно, његова маштарија; довољно је погледати шта се дешава у последње три деценије, па да се види да се маштарија лагано приближава остварењу. Близак Ротшилдима, ментор Емануела Макрона, Атали је, одавно, знао о чему прича.

ВИЗИЈЕ ЖАКА АТАЛИЈА

Ево Аталијевих визија: „Поредак, заснован на сили, биће замењен поретком заснованим на новцу... Новчани поредак постаће универзалан. Од Сантјага до Пекинга, од Јоханесбурга до Москве, сви економски системи клањаће се пред олтаром тржишта. Никад свет није био у таквом ропству какво диктира новац... Победници те нове ере биће градитељи, а у њиховим рукама ће се наћи и власт и финансијска моћ“. По Аталију, људи ће изгубити „традиционалну везаност за земљу, заједницу, породицу“, и постаће „нови номади“ под сталним електронским надзором. Најважније људско право ће бити право да се купује и продаје. Атали додаје: „Основа технологије будућности је микрочип. /.../ Човек нигде неће моћи да се сакрије... Први пут ће човек бити без адресе... Да би се идентификовао номад будућности, биће довољно да се наведе или његов број или његово име“. По њему, највећи број земаља у будућем поретку биће поражен, и њихови становници ће добити „номадску супстанцу“ – наркотике – као утеху, а многи ће, одбачени на маргину, умирати у ужасним условима глобалног загађења.

У то доба, богаташи ће моћи да праве своје репликанте: „Човек ће моћи да производи самог себе као робу“. Ако међународне институције добију власт, каже Атали, никакав отпор Новом поретку неће бити могућ.“ (2)

Кад тај човек, двадесет осам година касније, каже да ће ванредно стање после корона тровања бити трајно, он, понављамо, зна о чему прича.

БИЋЕМО ИНФРАНОМАДИ?

У разговору за српски културолошки часопис „Зенит“ 2009, Атали каже: „С једне стране, постојаће привилеговане елите које ће моћи да живе и да се крећу где желе; речју, располагаће средствима покретљивости. Њима ће припадати звезде номадских предузећа. Називам их хиперномади. С друге стране, на дну лествице биће ИНФРАНОМАДИ – који ће бити принуђени да се непрестано крећу како би дошли до хране и крова над главом у подношљивим климатским условима“ (3, 19).

Атали најављује да ће, у сукобу између економије, која је глобална, и демократије, која је локална, победити економија, и да ће свет бити организован по законима тржишта. Држава ће, на путевима десуверенизације, губити право штампања новца, утицај на политику одбране, запошљавања, неће господарити пореским системом итд. Атали не сумња: „Многе службе ће у потпуности престати да буду јавне: здравство, образовање, а затим и правосуђе и одбрана биће сегменти приватног сектора“ (исто, 20).

Корпорације ће заменити пропале државе; а то значи следеће: „Као што су најважније централне банке на свету донеле правила примењива на све банке на планети, и многе ће друге професије издати своје норме, стварајући специјализоване организације, преко којих ће надгледати своје чланове, служећи се свим средствима ХИПЕРНАДЗОРА.“ (исто, 20–21)

Наравно, Атали каже да рај види „као земаљски, а не као небески“ (исто, 23); то је свет у коме влада љубав, а „љубави нема без завођења“ (исто).

Ето, **тај Атали** каже да свет више никад неће изаћи из ванредног стања.

ВАНРЕДНО СТАЊЕ ПО КАРЛУ ШМИТУ

Филип Родић, бавећи се настојањем да се „рат против тероризма“ (донедавна „жвака“ глобалистичких олигархија наметана свету, онедавно промењена у бригу за наше здравље у доба короне) претвори у непроменљиво ванредно стање, још 2016. је истакао: „Немачки правни и политички теоретичар Карл Шмит, иако је оправдавао државну употребу ванредног стања и ову одлуку чак сматрао потврдом, односно карактеристиком суверености, истицао је да је оно по дефиницији изузетно, то јест да се не може трансформисати у стално чињенично стање, те да је ванредно стање у односу на правило или норму оно што је рат у односу на мир. Шмит у својој књизи *Диктатура* јасно каже и да диктатура, у шта се може сврстати и ванредно стање, оправдана у одређеним изузетним случајевима, суспендује норме које су на снази,

али не мења правни поредак или природу државе, што значи да она има легитимитет само док јој је циљ успостављање правног поретка који је претходно постојао. Диктатура тако остаје уставна, јер суспензија правног поретка не значи његово укидање. И у ванредном стању држава суспендује правне норме у циљу њиховог очувања. Суштинско и по Шмиту, али и по законским актима који регулишу институцију ванредног стања, јесте то да је оно привремено и да важи само док се не створе услови за повратак у норму.“ (4)

Као у древном Риму: диктатор добија привремена овлашћења док се Рим не избави од опасности, а тада се све враћа редовном стању ствари.

„РАТ ПРОТИВ ТЕРОРИЗМА“ ПОСТАЈЕ ТРАЈАН

Али, после „операције под лажном заставом“ зване *11. септембар 2001*, када је отпочео непрестани рат против тероризма, који је америчким полицајцима дао право да траже увид у књиге што их грађани позајмљују из јавних библиотека, ванредно стање, сасвим у складу с визијама Аталија и њему подобних, постаје трајно. Родић нас подсећа: „Ванредно стање уведено у САД после 11. септембра, а по свему судећи, то ће бити случај и сада са Француском, суштински се разликује од „класичног“ ванредног стања у томе што се ванредне мере стално проширују. Док су у ванредном стању „класичног“ типа, по дефиницији Карла Шмита, мере усвојене зарад суочавања са одређеном ванредном ситуацијом обично кратког трајања, а како би се омогућио

постепен повратак у нормалност, у случају мера предузетих након 11. септембра уочљиво је супротно – усвојен је ванредни механизам, накнадно стално ојачаван. С једне стране, приметно је да су највеће злоупотребе ових мере почињене како смо се удаљавали од 11. септембра, а с друге стране дефиниција тероризма коју су дале власти веома је широка будући да узима у обзир и дела и намере. Та неодређеност омогућава лаку криминализацију одређеног понашања, генерализацију сумње, оправдавање мера превентивног притвора, ограничавање комуникације између оптужених и њихових адвоката.“ (4)

Али, какве то везе има са нама?

ШТА СЕ ТО НАС ТИЧЕ?

У доба коронократије, у коме квазимедицинско ванредно стање постаје редовно, немојте заборавити: сутра вас могу ухапсити зато што доводите у сумњу званични, СЗО наратив о корони, или вас полиција може привести ако одбијете да се вакцинишете.

Не верујете?

А требало би бар да размислите.

Јер, нисте веровали, у децембру 2019, да ће вас неко, једног дана, натерати да носите маске на сваком јавном месту; или да ће вам деца ићи „онлајн“ у школу; или да ће вам кретање у земљи и свету бити крајње ограничено.

Због свега онога у шта нисмо веровали, а што нам се десило, сада је за све нас боље да, на време, кренемо у борбу против наметања ванредног стања као редовног.

И да ломимо решетке глобално-глобалистичке тамнице док је то још увек могуће.

Уосталом, роб никад није потпун човек. Само слободан човек је носилац истинског човештва.

Децембар 2020.

УПУТНИЦЕ (Интернету приступљено 15.12. 2020):

1. <https://www.lesalonbeige.fr/jacques-attali-nous-ne-sortirons-plus-jamais-de-letat-durgence/>
2. Кристоф Левалуа: Сочти число Зверя / *Замечания о книге Жака Аттйали "Линии горизонтов"*, http://www.patriotica.ru/enemy/levalua_attali.html
3. Жак Атали: Велики таласи будућности, Зенит, Београд, 10/2009.
4. <http://www.pecat.co.rs/2016/01/francuska-i-terorizam-od-vanrednog-stanja-do-liberalne-diktature/>

Владимир Димитријевић
НОВЕ ВАКЦИНЕ И ГЕНОЦИД У НАЈАВИ
РАДИЈАЦИЈОМ ПРОТИВ МИКОЗЕ

Да ли сте знали да су, после Другог светског рата, децу у Југославији од безазленог гљивичног обољења, званог косопасица, лечили радиоактивним зрачењем, због чега је огроман број те деце касније, кад су одрасли, добио туморе и умро пре времена? Не верујете? Ко не верује – нека чита како је микоза главе „лечена“ управо радијацијом: „Након Другог светског рата у Југославији је, због немаштине и лоших хигијенских услова – нарочито у колективним смештајима и руралним пределима – од микозе оболео велики број деце. Влада је именовала посебан одбор, који је на састанку у Загребу 1949. прогласио епидемију и започео активности на лечењу оболелих. Претпоставља се да је у овом периоду после рата, а до почетка организоване кампање сузбијања косопасице на овај начин лечено око 20.000 људи. Већ 1950. масовна кампања је настављена уз помоћ Уницефа, који је обезбедио финансијска средства, опрему и логистику за кампању вођену све до проналаска „гризеофулвина“ 1959. године. /.../ Мали пацијенти су често невољно и уз плач одвајани од породице и одвожени у специјализоване болнице, којих је у Србији било пет – у Београду, Нишу, Шапцу, Новом Пазару и Пећи. /.../ Међу њима је била и Живанка Кецојевић, коју су с братом аутобусом довели из села Драгојевац. „Одвели су нас на лечење под претњом. Тако је то било у оно време. Осећали смо

се као да смо у логору. Сви су нас звали ‘месечари’ због тога што смо носили беле ‘гипсане’ капице после зрачења“, памти Живанка. Њен брат је умро 1962. године од тумора главе, а годинама је имао психичке проблеме. Она је од тумора главе оперисана 1995. (1)

У Израелу су, после Другог светског рата, такође спровођени овакви „методи лечења“, па је израелска држава исплаћивала одштету жртвама истог. Код нас се то, наравно, никад није десило.

Видите ко је нам је „помагао“ у доба „друга“ Тита – УНИЦЕФ, наравно: бринули су о нашој о деци, па су их „усређили“ радиоактивним зрачењем главе. Као што нас данас штити „Светска здравствена организација“, а фармакомафија нам нуди *мејомоћне* антикорона – вакцине; иначе, у нормалним околностима, вакцине се припремају пет до десет година. (2)

ВАКЦИНЕ ЗАРАЖЕНЕ КАНЦЕРОГЕНИМ ВИРУСОМ

Британски истраживач Крис Еверард, познат по својој доброј обавештености, недавно је истакао да је „држава у сенци“ (код нас се, због буквалног превођења са енглеског, назива „дубоком државом“) „створила подкласу необразованих робова, храњених ГМО кашом... А овај експеримент над друштвом условио је „друштвени холокауст“... Милијарде су присиљене да живе у бетонским блоковима и градским сиротињским четвртима... Немају новца – а ако се и деси да дођу до новца, онда им се исти на превару одузме.

Бетонски блокови су прекривени плеснима и гљивицама које узрокују полио болести... Али то је најмањи проблем породица радничке класе...

У овом тренутку, данас, у 21. веку, присутан је пораст броја деце оболеле од карцинома на глобалном нивоу – и овај тип тумора садржи вирус СВ40 који узрокује карцином. Овај канцерогени вирус је прешао са МАЈ-МУНА НА ЉУДЕ у тренутку када је током шездесетих година 20. века убризган у СТО МИЛИОНА ЉУДИ... Да – убризган је у 100 милиона људи током шездесетих и генетски је пренет на децу...

Можете се заразити канцерогеним вирусом СВ40 капљичним путем или удисајем честица које је неко кијањем избацио... Али како је могуће да масмедији не помињу ништа у вези са канцерогеним вирусом СВ40? Зашто се Бил Гејтс не упиње да направи вакцину за овај вирус СВ40? Зашто чак нема ни помена о њему на страници YouTube?

Многи лекови које израђују различите фармацеутске фирме проузроковали су огроман број нежељених ефеката и смрти... Многи лекови чак имају исти ефекат – људе претварају у необуздане зомбије са убилачким мерама... ИНФОДЕМИЈА (или медијска превара) такође сведочи и о запањујућим информацијама да је ТАЛАС КАРЦИНОМА широм света проузрокован ВАКЦИНОМ! ИНФОДЕМИЈА огромних размера је планирана да би милијарде људи било приморано на вакцинацију против КОРОНА ВИРУСА...

Са друге стране, неке од фирми које развијају вакцину против Корона вируса имају сумњиву и ужасну

прошлост – неке од фармацеутских компанија су финансирали нацисте, док су неке од њих производиле лекове на бази кокаина за Хитлера... Неке фармацеутске корпорације су чак иницирале огледе у вези појаве Бубонске куге... А многе од тих ратних нацистичких компанија и даље постоје – и развијају нову обавезну вакцину против КОВИД-а.“

Није ништа измислио Крис Еверард. Људи су овим канцерогеним вирусом заиста били заражени шездесетих година 20. века – и то преко вакцина! Ко не верује, опет нека чита. (3)

Јасно је да је наметање опасних и непроверених вакцина око корона тровања најнепосреднији пут у нови геноцид.

Духовни син једног политичког Гробара и надређени доктора званог Смрт води нас сигурним путем ка свеопштем уништењу. (4)

Хоћемо ли пристати на то?

УПУТНИЦЕ:

1. <https://www.penzin.rs/njuzvik-tajna-o-zracenju-50-000-srpske-dece/>

2. <https://www.rts.rs/page/stories/ci/Коронавирус/story/3145/zivot-u-vreme-pandemije/4112099/koronavirus-vakcina-virusoloji.html>

3. <https://en.wikipedia.org/wiki/SV40>; https://en.wikipedia.org/wiki/Mason-Pfizer_monkey_virus#Genome_structure; <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2375249/pdf/85-6692065a.pdf>

4. <http://www.nspm.rs/hronika/rade-panic-obavezna-vakcinacija-je-apsolutno-nedopustiva-u-ovom-trenutku-zato-sto-je-vakcina-u-cetvrtoj-fazi-ispitivanja-da-li-neko-u-srbiji-planira-da-proda-telo-i-zdravlje-odredjene-grupe-stanovnistva.html>

Владимир Димитријевић КАКО НАС ПРЕТВАРАЈУ У ЗОМБИЈЕ?

НИЈЕ МЕДИЦИНА, НЕГО ТОТАЛИТАРИЗАМ

Француска хоће да уведе „зелене вакцина пасоше“, који ће невакцинисане избацити из свакодневног живота. (1)

Шпанија хоће да људе који се нису вакцинисали стави под полицијски надзор. (2)

Људима се прети свим могућим начинима: ко се не вакцинише, биће „потчовек“. Тобож, он својом *неогјоворношћу* угрожава друге.

Спрема се нови, квазимедицински тоталитаризам. Го ниће нас јер нећемо да будемо заморчићи фармацеутских „мегамонструма“. Чак ни „мегамонструмске“ студије не доказују да је вакцина безбедна, као што каже др Марта Ковачевић: „Имунокомпромитоване и особе на имуносупресивној терапији су искључне из студије. Важно је нагласити да се у самој студији наводи да с обзиром да не располаже подацима о безбедности мРНК вакцина када је у питању хумани репродуктивни систем – код жена репродуктивне доби се пре вакцинације анализом beta-НСG искључивала могућа трудноћа, а код оба пола се инсистира на сигурној контрацепцији најмање до 4 недеље након последње дозе вакцине. Такође, студија није креирана да прати могућност паралелне вакцинације редовним вакциналним програмом, што се све мора узети у обзир кад се разматра масовна вакцинација. И на крају, шта са онима који су већ преležали COVID-19 као симптоматски...

асимптоматски... симптоматски, а непотврђени PCR-ом... асимптоматски са позитивним PCR-ом... асимптоматски са антителима... симптоматски, потврђени PCR-ом, али без детектабилних антитела... и друге могуће комбинације. Ко од њих треба да буде у реду за вакцину? Какав ефекат вакцина има на њихов имунитет? Да ли вакцина може имати нежељена дејства у овој, сад већ великој популацији особа које су преболеле COVID-19? Зашто је један од вакцинисаних у студији развио тешку клиничку слику COVID-19? Да ли се радило о претходно поменутој ADE реакцији? Да ли је искључена могућност развоја „цитокинске олује“ (несразмерно јак и неконтролисан имунски одговор, са следственим тешким оштећењем органа, у овом случају плућа, и високим морталитетом) ако дође до природне инфекције поствакцинално?“ (3)

Зато што бранимо своју слободу да не будемо жртве експеримената прогласиће нас опасношћу по друштво.

ЗОМБИЈИ

Сећате ли се хорор-филмова о зомбијима, живим мртвацима, људима који су, споља, као људи, али су изнутра опасно мртви, и шире смрт свуда око себе?

Према зомбијима нема и не може бити сажаљења: њих треба, просто и једноставно, крајње хладнокрвно, побити.

Разлог?

Они само личе на људе, а нису људи.

Да би неко био лако убијен, он прво мора бити де-хуманизован. Убијамо га као „штеточину“, „паразита“; он није човек.

Тако је, својевремено, Раскољников убио Аљону Ивановну: она је зла старица, зеленашица, не заслужује да живи.

Тако су комунисти убијали „класне непријатеље“, а нацисти „расно инфериорне“ (Словене, Роме, Јевреје).

Сада се, у оквиру корона тровања, уз причу о новим верзијама смртоносног вируса, најављује обрачун са онима који сумњају у нове вакцине, чији су ризици више него познати. Ево нове дехуманизације.

Како она почиње?

ДЕХУМАНИЗАЦИЈА НЕВАКЦИНИСАНИХ

Опис је дао професор права из Новог Сада, др Бранислав Ристивојевић, у интервјуу датом недељнику „Печат“ (21. 12. 2020. године): „Занимљиво је да у тој новој и изопаченој српској епидемиологији индивидуалног ризика невакцинисани нису криви само за своју болест. Кривицу невакцинисаних она уздиже на једну нову моралну раван: одједном су криви и за туђе болести, као да је невакцинисан човек аутоматски болестан и заразан! Међутим, таква морална порука, која осуђује једне људе за последице и стање у животу других људи, је у ствари далеко од класичне етике. Стварајући правило по којем неким људима (невакцинисанима) може да се ускрати могућност да одлуче шта ће да раде са својим телом зато што је то наводно „у општем интересу“ створена је једна крајње утилитаристичка биоетика у српској политици јавног здравља. Она ће по природи ствари доћи у сукоб са обичном људском етиком, што се да видети у веома

жустрој јавној расправи око обавезне вакцинације која не јењава. Тако је бивши министар просвете својевремено поручио невакцинисаним ђацима да неће моћи у школу, а њиховим родитељима да ће им одузимати децу. Српски председник је пре пар дана онима који „неће вакцину“ поручио да поштено кажу „да неће ни кревет“ у болници. Филозофија као наука којој припада појам етике је овај обрачун одавно предвидела. Фуко је као кључни проблем ове распре препознао опасност дискриминације оних који нису у стању да испуне високе захтеве које обрасци те утилитаристичке биоетике постављају за равноправан положај у друштву. У овом случају то је попуњен вакцинациони картон.

Ко га нема, мање је човек.“

А ко је мање човек, више је зомби.

А зна се шта се ради са зомбијима.

Па ипак, нећемо се дати. Слобода, одговорност, здрав разум окупиће све људе који не желе да глобалистичка биополитика постане изговор за стварање глобалног ГУЛАГ-а.

УПУТНИЦЕ (Интернету приступљено 24.12.2020)

1. <http://www.politika.rs/scc/clanak/469359/Francuska-uvodi-zelene-vakcina-pasose>

2. <https://stanjestvari.com/2020/12/23/spanija-ce-voditi-evidenciju-lica-koja-odbiju-da-se-vakcinisu/>

3. <https://www.ifamnews.com/sr/vaktsinisanje-kao-ruski-rulet/>

4. <https://pescanik.net/strah-od-utopije-zombija-zivih-mrtvaca/>;
<https://www.bbc.com/serbian/lat/svet-52400325>

Владимир Димитријевић
РАТ ПРОТИВ СИРОТИЊЕ,
ЕУГЕНИКА И ВАКЦИНЕ
ХИТЛЕРОВА ЕУГЕНИКА

Није било тако давно када се под „здравственом политиком“ подразумевало најстрашније злочинаштво које је у Немачкој спроводио Хитлеров режим: „Хитлер је сажео нову политику у следећим реченицама: „У држави, образовање ума и тела ће играти значајну улогу, али људско одабирање је подједнако важно... Држава има одговорност проглашавања за неспособне за репродуктивну сврху сваког ко је очигледно болестан или генетички неподобан... И мора да извршава ту одговорност немилосрдно без обраћања пажње на разумевање или на недостатак разумевања било кога. ... Заустављање размножавања телесно дегенерисаних или психички болесних у периоду од само 600 година би довело ... до побољшања у људском здрављу које тешко може бити претпостављено данас. Ако се плодност најздравијих чланова расе оствари и планира резултат би био раса која ... би изгубила семе телесног и духовног пропадања које сада носи.“ Као неминовност те Хитлерове политике, ментално болесни, хендикепирани, слепи од рођења и они са генетичким обољењима у немачком друштву, су окупљани у посебне „стерилизационе центре“. Ови људи су сматрани за паразите штетне чистоћи и еволуционом напретку немачке расе. Нешто касније су у ствари ти људи који су уклањани из друштва почели да

буду убијани тајном Хитлеровом наредбом. Та убиства су представљена као савршено разумна и они који су прихватани као генетички инфериорни су описивани као „некорисни“ и препрека развоју нације. Групе укључујући различите расе и људе који су виђени као ниже расе су ускоро почели да буду укључивани. Још касније и болесни и старији људи, они са жутицом, они са озбиљним металним недостацима, глуви и неми и чак они са фаталним болестима су били укључени. /.../ За развојем дарвинизма и идеје еугенике, у Немачкој, „расистички научници“ су отворено заступали убијање нежељених чланова и делова популације. Један од тих научника, Адолф Јост (Adolf Jost), „издао је рани позив за директно медицинско убијање у књизи објављеној 1895, ‘Право на смрт’ (...). Јост је тврдио да „због здравља друштвеног организма, држава мора да преузме одговорност над смрћу појединаца.“ Адолф Јост је био ментор Адолфу Хитлеру, који се појавио на политичкој сцени скоро тридесет година касније. „Држава мора да се постара да само здрави рађају децу“, рекао је Хитлер. „Морају се прогласити неподесним за размножавање сви они који су на било који начин видљиво болесни или који имају наслеђено обољење и према томе могу да га преносе“. Под законом који је донет 1933, 350 хиљада ментално болесних људи, 30 хиљада Цигана и стотине црне деце је било стерилисано методама као што су кастрација, Х зрачење, инјекције и електрични шокови у области гениталија. Један нацистички официр је рекао, „нацизам није ништа друго него примењена биологија““ (1)

Запамтите дефиницију: НАЦИЗАМ ЈЕ ПРИМЕЊЕ-
НА БИОЛОГИЈА.

ХИТЛЕР СЕ ПОНОВО РАЂА, А МИ ЋУТИМО

Данас, када се у развијеним земљама Запада примењује абортивно убијање беба на основу пренаталне дијагностике и када се, масовно, уводи еутаназија, не само за старе, него и за тешко болесну децу, Хитлера нико ни не помиње. Као, није то то. Као, ми смо хумани. Нови Хитлери се рађају у језивој тишини наше равнодушности.

А зна се како је завршило оно што је Хитлер почео са немачким инвалидима и децом са посебним потребама – завршило се ратом против „нижих раса“, геноцидном ликвидацијом Словена, Јевреја и Рома.

Сада су Хитлерови наследници, творци глобократског поретка, оних 0,666% моћника чији је циљ да за владају сваком кутком планете, кренули да ратују против светске сиротиње. То је нова „нижа раса“ коју треба побити да би они, истински дегенерици, Хитлерова демонска ишчадија, спровели идеју „златне милијарде“.

БОРБА ПРОТИВ „НЕПРИЛАГОЂЕНИХ“

Светска сиротиња је осуђена на смрт. Рат је почео одавно, а сада само добија на замаху. У свом незаборавном огледу о дезертерству елита у епоси катастрофа, руски мислилац Александар Панарин (умро 2003.) истакао је: „Једном речју, свима прогоњенима и сумњивима

да су неадаптирани на светско тржиште пришива се да су отпадници, непријатељи савремене цивилизације. Суочено са тим отпадницима и лумпенима глобално цивилизовано друштво, наравно, има право да се заштити. С једне стране, помоћу специјалних хуманитарних акција, типа оне, коју су Американци применили према Србима, а са друге – разнородним протекционистичким баријерама, суровим имиграционим законодавством и другим мерама за стварање чисте Средине за изабране. Судајући по многим знацима, глобалисти разматрају идеју о стварању глобалних заштитних корпуса, уз чију ће се помоћ локална компрадорска Средина и глобалистичка Средина метрополе штитити од инфилтрације група очајника светске периферије. Најпре ће бити да је пропагандни рат с неадаптираном већином светске и националне периферије припрема за физичко насиље и геноцид. Та невиђена социјална поларизација, коју су изазвале реформе глобализма на читавом простору светске периферије која се шири, не може се добро завршити. Раније је таква поларизација изазивала протест интелигенције против бездушне себичне господске мањине. Сада она због нечег све чешће провоцира протесте либералнога естаблишмента баш против упропашћене осиромашене већине. Још до јуче, осиромашење је иступало као социјални појам, повезан са неправедним условима, који се морају исправљати. Данас осиромаштво иступа као расни појам, који означава непоправљиви менталитет оних, који су осиромашили, и који у ствари ништа боље ни не заслужују. А како се поступа са злочестим непоправљивим људима

ниже вредности, већ нам је показало искуство класног и расног терора тоталитарних режима двадесетог века. Судаћи по свему на то искуство већ погледују прагматичари новог светског поретка, који су спремни да га одбране свим средствима од навале „неприлагођених“ људи „ниже вредности“ (2)

Чујете ли Панарина како нас упозорава и са оне стране гроба? Јасно каже: кренули су, сиротињо, против вас, и неће се смирити док вас не истребе. Ми, сиромашни, смо нижа раса коју треба побити да би се остварио идеал „златне милијарде“.

На томе се, упорно и систематски, ради већ одавно.

Нацистичка еугеника је дечја игра према еугеници Новог светског поретка.

КАКО ТО ПОСТИЖУ

Наш научник Немања Ђукић показује да се еугенички циљеви нових нациста постижу на два основна начина: „Први начин представља промоција идеје о људским правима и слободама што обухвата: 1) права жена и родну равноправност (феминизам), 2) права сексуалних мањина и трансродних особа (хомосексуализам), 3) сексуални либерализам, 4) сексуално васпитање, 5) сексуална заштита, 6) хедонизам (забава) као основни принцип културе, 7) индивидуализам (социјални самоеротизам) као основни принцип социјалне организације итд. Заједничку карактеристику свих ових права и слобода представља депопулација као резултујућа посљедица њиховог упражњавања.

Други начин али са истом сврхом, намјером и циљевима, представља развој медицине (нарочито у земљама Трећег свијета) у оним (експерименталним) аспектима који нису директно повезани са тзв. примарном, секундарном и терцијарном здравственом заштитом становништва. Развој медицине у земљама Трећег свијета, говорећи у духу Слотердијка, представља еуфемистички слоган циничног ума који истријебљење хуманитета оправдава „бригом“ за судбину (тог) хуманитета. Отуда, уводно ваља закључити, да људска права и модерна медицина имају првенствено биополитичку а не хуманистичку функцију.“ (3)

Хитлеровска биополитика постала је биополитика Новог светског поретка. (4)

ВАКЦИНЕ И ГЛОБОЦИД

Немања Ђукић је о коришћењу вакцина у новој еугеници писао много пре наметања садашњих вакцине против короне, о којој се, још увек, толико тога не зна. Глобократски нацисти већ одавно гуше сваки покушај да се штетност вакцина преиспита, као и везу насилног шприцања са страшним болестима, попут аутизма код деце: „Могућ одговор на питање зашто званична (службена) медицина одбија да призна везу између вакцинације и аутизма (и других обољења) има двије димензије. Прва димензија тиче се глобалне демографске контроле. Проблем имунизације треба сагледавати унутар контекста глобалне контроле укупне свјетске популације која представља основни циљ пројекта одрживог

развоја који је дефинисан у документу са конференције УН-а о демографској динамици и одрживом развоју одржаној 1992. године. Према циљевима тог документа и механизмима за њихово остварење а који ће опет према слову тог истог документа бити финансирани и реализовани уз помоћ ММФ-а Свјетске Банке и других глобалних финансијских институција те влада и невладиних организација, укупну свјетску популацију потребно је у значајној мјери демографски редуковати. Нарочито мјесто у том пројекту припада развоју (експерименталне) медицине (поглавље 6). У том смислу имунизацију ваља посматрати као директну, системску и систематску контролу здравља (довођење и одржавање популације у одређеном здравственом стању) у циљу контроле глобалног биосуверенитета (репродуктивне био-моћи). Гери Нул у својој студији „Вакцине. Друго мишљење“ наводи значајне податке који потврђују нашу тезу. У кратким цртама њихова суштина се састоји у сљедећем. Током последњих неколико деценија, Свјетска здравствена организација Уједињених нација уложила је значајна средства у развој контрацептивних вакцина. Овај напор је такође подржан од стране Свјетске банке, Рокфелер фондације, Фондације Форд, Америчког Националног института за здравље, свих Индијских Института за медицинске науке те влада Велике Британије, Шведске, Норвешке, Данске и Немачке. До 1993. године, више од 350 000 милиона долара је уложено у поменуто истраживање. Контрацептивне вакцине су дизајниране тако да индукују имуни одговор који ће спречавати зачеће. /.../ Заснована на глобалним

политичким циљевима и профиту фармаколошке индустрије, друштвена улога имунизације постаје супротна оној номиналној – умјесто да јача она системски слаби имунитет. Разлог је двострук: прво, смањење квантитета и квалитета репродуктивног потенцијала и друго, потпуна зависност од фармаколошких производа. Према анкетама о стању националног здравља, које спроводи Национални центар за здравствену статистику сваке године почев од 1957. године, здравствено стање у САД је шокантно: 31% америчке дјеце имају хроничне здравствене проблеме, 18% дјеце захтјева посебну здравствену заштиту или пратеће услуге а 6,7% дјеца имају значајан физички или ментални инвалидитет. Имунизација слаби имунитет учесталим активирањем имунолошког одговора који у континуитету слаби организам све до појаве аутоимуних обољења.“ (3)

Сумњате? Ма није могуће, кажете? А како је било могуће код Хитлера, у кога је огроман број Немаца веровао као у месију јер је уздигао Немачку и скоро сваког свог земљака запослио?

А онда је оставио земљу у пустоши.

КО НАМ ГАРАНТУЈЕ?

И тек онда бива јасно оно што каже наш писац Никола Маловић: „Ко гарантује да нам оно што само по инерцији још увијек зовемо вакцином (као што по инерцији зубну пасту и даље зовемо калодонт, или калкулатор што зовемо дигитрон) неће наудити? Ако не одмах по примању а оно за три, пет или десет

година? Ко год вјерује у упаљена свијетла на колима док вози по дану, лакше ће повјеровати да мора да прими неиспитану вакцину. Ко год се заразио након вакцинисања и тврди да ће тек након ревакцинисања бити сигуран, магарцу је брат. Да ли је ономе коме је циљ да сви носе маске и кад су напољу – циљ и да вакцинисани буду репродуктивно неспособни? Биће да јесте. /.../ Да, јер не мора свако цјепиво да свијет ослободи великог процента људи – одмах. У рукама глобалиста вакцина све вријеме може бити софистицирано оружје, и може, као и Фајзерова генска терапија, да дјелује одложено, да иште ревакцинације са стално новим нанотехнолошким ажурирањима. Што је увијек нови софтвер за компјутер, то је Фајзерова нанотехнолошка идеја за човјека. Ревакцинација јест ажурирање.“ (5)

Мислите да то није могуће?

И Јевреји Немачке су, најчешће, тако мислили. А онда су дошли у Аушвиц и друге логоре. Нису били криви. Али су побијени. Баш зато што нису били криви.

Тако је било и са Србима у Јасеновцу.

Рат је у току. Рат против нас, обичних људи. Рат против светске сиротиње. Ко не верује, увериће се. А ко зна, бориће се.

И Хитлер је веровао да ће освојити свет. А онда је дошла зима 1941–1942. године. Москва није пала. Остало се зна.

Март 2021.

УПУТНИЦЕ (Интернету приступљено 20.2.2021):

1. https://www.religija.me/istorija/Strahote_darvinizma.pdf
2. <http://nasledjeotaca.org/актуелности/библиотека/36-1-библиотека-2>
3. https://www.academia.edu/33039504/ОСНОВНИ_ФЕНОМЕНИ_НАШЕГ_ВРЕМЕНА
4. <https://stanjestvari.com/2021/02/19/nemacki-profesor-tvr-di-da-je-korona-napravljena-u-laboratoriji/>; <https://stanjestvari.com/2021/02/19/farmaceutska-firma-novavaks-ce-obebediti-11-milijardu-doza-eksperimentalnih-vakcina-protiv-kovida-19/>; <https://www.youtube.com/watch?v=T3cm97DczSA>
5. <http://www.pecat.co.rs/2021/02/svetionik-prorocica-kassandra-i-kovid-disidenti/>

Владимир Димитријевић
„ПОБЕДА НАД ВИРУСОМ“
И НОВИ „ЈЕСЕЊИ ТАЛАС“:
ПРАВОСЛАВНО РАСУЂИВАЊЕ
О КОРОНОКРАТИЈИ

ДА СЕ РАЗУМЕМО

Пре свега, нико не пориче постојање тешке болести зване ковид 19, нити велике и озбиљне последице исте по здравље. Од те болести многи су отишли из овога живота, и многи су страдали телесно и душевно. И још страдају.

Болест постоји, и против ње се треба борити. Треба наћи начине, треба удружити све духовне, медицинске и моралне снаге друштва у заједничкој борби за здравље, које није само телесно, него и духовно.

Ипак, православни хришћани морају шире сазирати пандемију која се полако претвара у начин антихришћанског преуређења света и својеврсну коронкратију. Кад православни мисли о пандемији, мора да се, између осталог, бави разлозима због којих је, под изговором пандемије, у многим земљама извршен удар на веру, богослужење, Свето Причешће. Кад се бавимо коронам, постављамо питање – зашто се вакцине, још увек непроверене, намећу као обавезне? Зар то морају бити вакцине од феталних ткива, нарочито сада, када постоје тзв. пептидне вакцине, које таквих садржаја немају?

Кад тражимо одговоре, сећамо се речи Господњих о томе да се морамо чувати да нас ко не превари. Ми не осуђујемо оне православне хришћане који су сматрали да и у храмовима треба применити строге мере хигијене. Не нападамо људе који су се вакцинисали. Сматрамо да су поделе међу православнима опасне, и да су циљ наших непријатеља. Зато ово није последња реч о било чему, па ни о корони и њеним последицама.

Дужни смо, међутим, да мислимо, расуђујемо, тражимо излаз.

МНОГО ПИТАЊА, МАЛО ОДГОВОРА

Има много питања, а мало одговора. Православни, ипак, од Бога имају дар расуђивања. Они су веома озбиљно схватили ситуацију, и нису порицали болест. Препоручили су вернима да се смире пред околностима, јер таквих ствари је било и у прошлости. Неки су уочавали опасности претераног страха од короне, мада болест не смемо потцењивати, и према њој се олако односити.

Световне власти у многим земљама света насрнуле су на Свето Причешће православних као на „извор заразе“. Било је маловерја (има га понегде још увек) и код православних, од световних до свештених лица. Да ли је храм место где се шири зараза? Да ли се неко може заразити приликом Светог Причешћа? Да ли се Литургија може служити „на даљину“ и „онлајн“? Изазови су озбиљни, али су такви и одговори. Опрез не сме постати кукавичлук, јер кукавичлук разара не само веру, него и човештво.

А ВАКЦИНЕ?

Питање није да ли вакцина, него каква вакцина. Вакцина, наиме, може бити традиционална и безбедна, али и опасна и експериментална. Сада се врше огледи у живо, упркос Нирнбершком кодексу, насталом због злочина нацистичких лекара, који забрањује да се огледи над људима врше без њиховог пристанка. Не желимо принудну вакцинацију сумњивим цепивима – иако нисмо против вакцинације као такве.

Али кључно питање гласи: зашто се пандемија короне претвара у коронократију?

ШТА ЈЕ ТО КОРОНОКРАТИЈА?

Наш научник Слободан Рељић о позадини свих ових догађаја у новом броју недељника „Печат“ пише: „Епидемиолог с универзитета Јејл др Харви Риш говори да је „стопа смртности од ковид-19 пет пута нижа у Трећем свету, јер је то све што могу себи приуштити. Апсурдно је“, каже.

И док на смрт преплашени Запад немо посматрајући пристаје на такву врсту „слободе“, фармацеутска индустрија је донела 9 нових „вакцина милијардера“ који су зарадили нето 19,3 милијарди долара. Богатство свих „вакцина милијардера“ се повећало за 32,2 милијарде. Иначе, вакцине су финансиране из јавног новца. Од деветорице нових „вакцина милијардера“ пет их је из „Модерне“ чији је већински власник „филантроп“ Бил Гејтс, један из немачког „БиоНтека“ који

је проналазач „фајзерове“ вакцине и тројица Кинеза, оснивачи компаније „КанСиноБио“:

Неком рат, неком брат.

Тако је и у биолошком рату, зар не?

СТВАРНА МЕДИЦИНА

Рељић указује на праву слику болести која се користи за шок-терапију у име нове, још светлије, будућности:

„Узећемо америчке бројеве: сваке године је више од 165 милиона Американца оболело од грипа. Број смртних случајева од вакцине је 85 (2017), 119 (2018) и 203 (2019). Од половине децембра 2020. до 23. априла кад је вакцину примило око сто милиона Америчанаца регистрована су 3.544 смртна случаја – 30 особа дневно! За само четири месеца америчке вакцине против ковид-19 су усртиле више људи него све вакцине од 1997. године. Ово су званични подаци. Ништа се не предузима, иако је 1976, како је подсетио водитељ Фокс-њуза Такер Карлсон, вакцинација против свињског грипа у САД обустављена на пријављених 53 смртна случаја.

Али бесомучну кампању, коју предводи Светска здравствена организација – чији је главни финансијер Бил Гејтс – не стаје пред било каквим чињеницама. Универзитет Џонс Хопкинс је део великог ковид-механизма, али и професор с њиховог медицинског факултета и Блумберг школе за јавно здравље др Марти Макари почиње да губи живце. „Никад нисам помислио да ћу ово

рећи, али молим вас занемарите смернице CDC (Центар за контролу и превенцију болести)“.

Професор се згражава пред намером званичника CDC и Беле куће „који се рутински залажу за готово универзалну вакцинацију упркос подацима о природном имунитету“. Спроводи се демонизација људи „који одлуче да се не вакцинишу, чак и када су се опоравили од ковид инфекције и имају антитела, стварни природни имунитет... Кад добијете природни имунитет од тешке ковид инфекције, имате имунитет који је вероватно доживотан.“ То су показале разне студије, као она из Данске да се само „шест десетина од једног процента људи који су имали ковид икад заразе други пут“. Др Макари подсећа политичаре и заблуделу „струку“ да „постоји више података о природном имунитету него о имунитету вакцинисаних, јер природни имунитет постоји дуже“.

То је НАУКА.

Али се не поступа у складу са науком.

КАКО БИ ДА НАС РЕСЕТУЈУ

Рељић каже: „Тајна може да стане у један документ, мањи од сто страна, који се крсти као „Велики ресет“. То глобални капитализам спроводи операцију сопственог спасавања – без обзира на цену. Ту се са људима и народима ради као са глином. Ко су они?

Многи су се ових дана сетили књиге из 2009. високог званичника у Клинтоновој администрацији Дејвида Роткопфа „Суперкласа: Глобална елита моћи и свет који она ствара“. Он је то заокружио на пет-шест хиљада

људи, који су удружени око агенди Трилатералне комисије, Билдерберг групе, Г-7, Г-20, НАТО, Светске банке, Светске трговинске организације и кључних тинк-тенкова за креирање политика попут Савета за спољне одnose, Института Брукингс и Чатам хауса, као и Светског економског форума (ВЕФ) из Давоса.

Велики ресет је њихових интереса дело. „Пандемија представља ретку, иако сужену, прилику да се наш свет нанова промисли, препројектује и ресетује“, јавља Клаус Шваб, први човек Светског економског форума, где је иначе и донесена одлука о „покретању“ пандемије. Реч је о намери тектонских промена које би промениле начин на који живимо, радимо и комуницирамо једни с другима. (Не заборавите „социјалну дистанцу“ у корони.)

Ако отворите очи лепо се види како се ограничавају основне слободе и шири масовни надзор, а наочиглед света јача монопол и хегемонија фармацеутских корпорација, гиганата високих технологија које контролишу податке као што су Гугл и Амазон, глобалних ланаца, сектора дигиталних плаћања, биотехнолошких концерна... Они то од миља зову „четврта индустријска револуција“: мала и средња предузећа убрзано банкротирају (половина ресторана у Њујорку је затворена, али Мекдоналдс расте), радној снази се прети роботизацијом и вештачком интелигенцијом. У Немачкој ових дана *in vivo* почиње експеримент: како ће се понашати људско биће којем ћеш дати „минималац“ а да оно седи код куће и ћути.“

Баш тако – минималац и затвор.

„ЗЕЛЕНА ЕКОНОМИЈА“

Рељић наставља: „Како пада опијатско деловање ковида-19 спрема се нова игра – Светски економски форум препарира зомбирану јавност да се навикава на одузимање власништва од држава и народа под видом „зелене економије“ а поткрепљене реториком „одрживе потрошње“ и „климатског ванредног стања“. Грета Тунберг већ креће у нови поход увођења света у – гретенизам.

Мисли се и о нама малима да не бринемо. Дејвид Малпас, председник Светске банке, јавља да ће се „сиромашним земљама помоћи да стану на ноге“ после ковид-разарања. Мале земље траже спас и вапију за зајмовима. Ето, услова за нову дужничку кризу каква није виђена, што води даљној распродаји националне имовине (нама је Рио Тинто већ за вратом) и даљном „структурном прилагођавању“ економије, што је беспризорни колонијализам. Колонијална демократија је већ имплементирана. Призори добровољног ропства ће цветати.“

Дакле, о томе је реч. Не о болести. Болест постоји, наравно. Али, за шта се користи, данас и овде?

Зато православни хришћанин поставља питања. Не о болести, него о злоупотреби болести.

Народима који се не уклапају у „врли нови свет“ место је на гробљу.

А то су наши православни духовници одавно знали и о томе говорили. Постоје снимци њихових беседа на Интернету – да провери ко жели.

СТАРАЦ САВА О ПАНДЕМИЈИ

Рецимо, грчки старац Сава Ахилеос је 2007. показао сценарио догађаја којима присуствујемо: „Антихрист ће преузети власт над здравством и сви његови лекови биће затровани. Који буду узимали лекове, отроваће се и умираће. Ово не говорим ја, него просвећени људи с разних страна, који се научно баве оним што спрема антихрист. Убацује нам грип који је он сам култивисао. Планетарни вођа који руком показује ђаволе рогове – он је то култивисао, и жели да свет нестане. Они који се тиме баве кажу да је грип направљен, да није случајан. Имају за циљ да људска популација нестане са земље. То им је манија, то сврха, то програм. Важна научна истраживања показују везу овог грипа са патогеном микоплазмом и прављењем биолошког оружја.“

Што је речено 2007, почело је да се остварује 2020. године.

УПОЗОРЕЊА СТАРЦА ЕЛПИДИЈА

У беседи на Богојављење 2021, архимандрит Елпидије, који је био православни мисионар у Африци, је истакао да се на овај велики празник Бог јавио људима, али су људи заборавили Бога: „Пандемија напада и тело и душу. Сви смо у страху да нам се нешто не деси. Забарикадирали смо нос да не можемо да дишемо, да не можемо да узимамо кисеоник. И кажемо: „Боже, немамо потребу за Твојим леком. Ти си нам, ђаволе,

довољан, узимамо твоје лекове“. „Калемљени“ људи почели су да умиру од нежељених дејстава (вакцине, нап. прир.) и хиљаде других ствари. А истинитог Лека, Који је Христос, одрекли смо се. /.../

Сатана нам је ставио брњице и ми сад удишемо оно што из организма треба да се избаци као отпад. Бог је одредио да човек узима кисеоник, а све биљке угљендиоксид. Помоћу кисеоника расте човек, а биљке помоћу угљендиоксида. Али сатана каже: „Ви више нећете бити људи, него биљке, удишите угљендиоксид, па ћете се навићи“.

Да ли схватате у какве смо замке лукавога упали? Да ли схватају политичари колико су издали своју отаџбину? Да ли наши црквени вођи стоје на висини задатка вере и исповедања Христа? Браво! Свака нама част!

Сатана се боји освештања, јер, ко се освештава, изгони ђавола. Да ли сте размишљали да је у нашој Грчкој овако сада било први пут – да се храмови затварају? То до сада нико није учинио. Да не допусте свештенику да освешта воде, да благослови домове и људе, и да се истера зло! Схватате ли шта долази?

Нећу вам причати о томе шта долази, јер ћу морати да плачем због тога. Нећу вам ништа рећи – сад ћете једноставно гледати шта се збива. Да ли ми, мушкарци, имамо мушкости и ви, жене, да ли имате снаге да изговоримо једну истину: „Боже, опрости нам! Оче, опрости нам што Те сваког дана игноришемо! Опрости што немамо снаге да кажемо да Те волимо! Опрости што немамо снаге ни пред ким да Те исповедимо, него се кријемо!“ /.../

Са болом и љубављу ово причам. Радије бих сада био у светој мисији у Африци, али су и то затворили, не можемо да одемо. Тамо су долазили људи из далека, пешачили су по два, три, четири сата дневно да дођу у храмове прављене од блата. Имам слике из тих земљаних колибица, заиста од блата, сплетених од грања и лепљених блатом. То је био храм. Да видиш тај народ, просте људе, црнце, децу, сви заједно клече, моле се и плачу. Био сам међу анђелима у безбожничкој и идолопоклоничкој држави. Сада сам у „хришћанској“ држави, као свештеник служим пред испрепаданим народом, који, уместо да брину да не изгубе душе, страхују да ли ће живети 79 или само 78 година. Зар није нимало стид? Да нећете да живите сто година, као гавранови?

Зар свеци нису умирали од болести? Зар Свети Порфирије није умро од болести? Зар Пајсије није био болестан? (Да поменем само савремене свеце). Свети Никифор Лепрозни кога смо недавно славили. Сви су људи боловали. Болест је саставни део живота који нас образује. Болести не треба да нас тако уплаше да се од јутра до мрака тресемо од страха да ли ћемо умрети!“

Страх је непријатељ људске душе.

УМЕСТО ЗАКЉУЧКА

У Србији се спрема јунско проглашење „победе над короном“. Кризни штаб је дао зелено светло за журке, свадбе, матурске вечери. Људи весело скакућу на море. Али, долази јесен, а онда се, у складу са идеологијом „великог ресета“, може очекивати СЕГА МЕГА ГИГА МУТАНТ

ВИРУС из, рецимо, Тунгузије, после чега ће нам „штаблије“ наметати да се, на пример, вакцинишемо пет пута дневно, и то у главу. Или да се вакцинишу бебе. Што да не? Глобалистички лудаци су већ почели да препоручују маске за краве, да својим дахом не загађују планету. (1)

Православни хришћани зато треба да се моле Богу и да расуђују. Ево молитве коју је саставио митрополит едески Јоил, која нам, баш у ове дане, може помоћи и да опстанемо и да расуђујемо.

Господе Исусе Христѣ, Боже наш, велики лекару душа и тѣла наших, Који си Човеком њостѣо да извидаш велику рану човечанствѣ, и Који ниси одбио молбу десеторице љубаваца који сѣрадаху од неизлечиве болестѣ, неѣо си их очистио сѣсоносном благодѣћу Својом; Који си, Човеком њостѣавши, Своје дане на земљи ѣровео служећи и лечећи болесне и најѣћене; Који си служио и враћао здравље узетѣма, слейѣма, ѣешиким ѣрешницима, ѣавоиманима, ѣѣшницима душевним и тѣлесним, сада се смилуј на наше ѣрозбе и силом Својом одаѣнај смртѣносни вирус шѣо ѣа короном зову, који засѣрашује и до смртѣи доводи мноѣ који од њѣѣ ѣѣѣ.

Ако си ѣак, збоѣ мноѣх ѣрехова наших, дозволио да нас ово искушење снађе, ѣреклињемо Те – буди нам милостѣив и уклони ѣа од нас и од целоѣ светѣа. Ако си до ѣусѣио заразу ову да буде исѣиѣ вере наше, заусѣави ѣѣшње болесника који од њѣ сѣрадаху. Ако се зараза шири збоѣ злобе неѣриѣѣѣѣѣа рода људскоѣ и равнодушѣа раскалашних, узми им силу којом владаху у овом свеѣу, јер Ти си наш Боѣ Свемоѣћни.

Заштита младе, погледај на оболеле, исцели старије који се заразише злосрећним вирусом овим. И молимо Те – очисти нас од сваке узнемирености срца, и даруј нам здравље, утеху и најредак, заштитничким молитвама Пресвете Богородице и свих светих Твојих. Амин.

Јун 2021.

1. <https://rs.sputniknews.com/zivot/202106151125641262-osim-ljudi-sada-ce-i-krave-nositi-maske-koje-ce-kostati-80-dolara/>

Владимир Димитријевић
НЕ ДЕЛИМО СЕ, НЕГО РАЗГОВАРАЈМО:
ВАКЦИНИСАНИ И НЕВАКЦИНИСАНИ
У ПОТРАЗИ ЗА ИСТИНОМ

СУЈЕВЕРЈЕ „НАУЧНОСТИ“

Одавно смо подлегли сујеверју *научности* као нечег апсолутно истинитог. И медицина се маскирала у науку којој се не смеју упутити никакви приговори. Али, наравно, наука је, по самој својој „онтологији“ далеко од сваког апсолута. Одавно је превазиђена прича да је све што тврди „наука“ (а њу, рецимо, у Србији представљају доктори за коронократију, Кон и Тиодоровић) непорециво.

Као што каже Бјернар Олсен, на трагу Карла Попера: „Најближе што се може доћи до разлога задржавања једне хипотезе јесте да је она издржала бројне покушаје да се порекне. Сан о коначној научној истини мора се заменити захтевом за емпиријском проверљивошћу“ (1, 89). Да и не говоримо о Паулу Фајерабенду, који је у свом огледу „Наука као уметност“, показао да су крајње рационалистичке, природне науке, својеврсни дискурси који немају и не могу имати универзално важење. Природне науке су више стил него истина: „Избор стила, укључујући и стварност, форму истине, критеријуме реалитета и рационалитета, људско је дело. То је социјални акт и зависи од историјске ситуације. [...] Дакле, за или против наука одлучујемо се исто као што се одлучујемо

за или против *pink rocka* са том разликом, дакако, што је при данашњем социјалном положају наука, одлучивање у првом случају пропраћено са много више приче, и, такође, много више буке“ (2, 76).

То је један од главних разлога због којих се „корона наратив“ стално мора доводити у питање – не да би се рекло како корона не постоји, него да би се видело шта је у позадини целе приче. Нема „апсолутне научности“ и не може бити никакве догматске позиције Кризног штаба. Дијалог, а не монолог, нарочито не монолог под маскама!

ШТА ИЗАЗИВА СУМЊУ?

Наравно, сумњу у званични наратив широм света највише изазива покушај моћника да спрече свако друга чије мишљење. Ево шта о томе каже др Слободан Рељић: „Зашто ли се Емануел Макрон наљутио што га је један власник билборда ставио као Хитлера? И не само наљутио! Тужио суду! Па то је сатиричан коментар на одлуку Макроновог парламента који тако брине о Французима да им је неким, на брзину склепаним законом, забранио приступ јавним местима – ако се не вакцинишу. А ово би могао бити и прилог јавној расправи о институционалном терору који се спроводи у стању „вакциналног фундаментализма“ у којем се безусловно искључује друга страна за било какав дијалог – ма ко то био.

Макрон је „демократским путем“ уклонио крајње озбиљне и квалификоване критичаре – врхунске научнике и лекаре, укључујући и вирусолога Лика Монтањаеа,

добитника Нобелове награде за истраживања на вирусу ХИВ – и дао се на посао да с Билом Гејтсом и Џоом Бајденом „спасе“ свет. Начин на који се то ради многе асоцира на Четврти рајх. А „спасавање света“ је отишло тако далеко да је и проналазач messenger RNA (mRNA) платформе за вакцину („Фајзерову“ и „Модернину“), амерички научник др Роберт Мелон, проглашен непријатељем првог реда јер је „недавно изашао у јавност са забринутошћу око сигурности увођења ове врсте технологије на масовном нивоу и неетичких начина на који се они промовишу“.

Е, неће га мајци! Википедија је одмах избрисала др Мелона из историјског одељка странице mRNA вакцине против короне, а његова лична страница на Википедији је уклоњена. Све референце на Мелона који је изумео технологију mRNA склоњене су и приписане разним институцијама.

Тај човек се, изгледа, нашао у истоветној позицији као проналазачи „цепања атома“ који су 1945. у трену схватили да ће њихове добре намере бити употребљене као средство за најмасовније убијање људи који се опирају настојању неког моћника да уведе ред у свету како га он замишља. (Наравно, то није геноцид!) Додуше, њих су шутнули као стару канту, али их нису избацили из енциклопедија.

Ово личи и на оне озбиљне прилоге недемократских чињења прокаженог Ј. В. Стаљина – кад с неке важне фотографије нестају људи који су до јуче ту припадали. Што ли се Макрон љути? Па, наравно да нико не мисли да он стварно може бити Адолф Хитлер. Тај човек с

карактеристичним брчићима био је злонамеран и моћан. Данашњи макрони су само злонамерни, а моћ је негде на другом месту. Овај Емануел, карикатура реалне моћи, то уосталом зна из искуства: ко га је ту довео и зашто.“ (3)

Управо масовност цензуре указује да са вакцинама и вакцинисањем против короне нешто није у реду. И људи то виде, широм света. И зато постављају питања.

ПАНИКА И ПОДЕЛЕ

Недавно ми је писао наш познати научник Миломир Степић: „Поштовани пријатељу Владимире, Желим да нешто поделим са Вама у ове вреле дане. Да ли сам у праву или параноичан? Смишљено и систематски се форсира још једна оштра подела српског друштва. На вакцинисане и невакцинисане. Па вакцинисани хоће по сваку цену да натерају невакцинисане да се вакцинишу. По принципу: ако смо се ми прешли, нека се пређу и остали. Ако смо ми пристали да будемо „покусни кунџи“, има да то буду сви. Стигло се до тога да вакцинисани правници тумаче Устав тако да он наводно дозвољава увођење обавезног вакцинисања. На тај начин га тумаче првенствено зато што су вакцинисани, а не зато што су правници. Како се захуктава провакцинални пропагандни притисак, све ми се чини да ће невакцинисани ускоро морати да носе траке око руке. И вакцинисанима ће бити дозвољено, а невакцинисанима неће да уђу у продавнице, поште, школе, факултете, музеје, кафане, аутобусе... Für Juden, Zigeuner, Serben und **Ung e i m p f t e** (невакцинисане) – verboten!“

А људи који мисле, из целог света, схватају да питање короне није само медицинско, него озбиљно и захтевно питање које се поставља друштву у целини. Нарочито када су наша деца угрожена обавезним вакцинасањем. (4)

ЧУВАЈМО СЕ ПОДЕЛА

Пошто је главна идеја непријатеља човечанства, и духовних и телесних, оно *йодели ња владај*, господари дискурса сада желе да нас тешком завадом поделе на вакцинисане и невакцинисане. Али, ми не смемо пасти у замку. Савремени светогорски старац Јефтимије о томе каже: „Бринем се због поделе нашег народа. Партије су увек делиле и цепале народ на непријатељске групације. Црква нас уједињује у једно тело на челу са Христом. Чак и назив „Црква“ (*сѣароїрч. ἐκκλησία – сабрање*) носи идеју јединства. Историја нас учи да је сваки пут након поделе народа уследила национална катастрофа.

Сваки пут кад су непријатељи нашег народа смишљали зло пре тога су изазивали раздор међу људима.

Пре пада Цариграда приставши на лажно уједињење с папистима поделили су народ на присталице и противнике уније; пре катастрофе у Малој Азији – на монархисте и саборце Елефтериоса Вензелоса; пре грађанског рата – на комунисте и присталице режима (*їрч. Εθνικόφρων*); пре упада Турака на Кипар – на истомишљенике и противнике архиепископа Макарија.

У тим случајевима одлука се не састоји у потчињавању Истине заблуди ради погрешно схваћеног јединства,

већ у самопрегорној борби за чување Истине која нас чини слободнима.

Потребни су нам покајање и молитва како би Бог окончао ово искушење. Свети Дух, Чији смо силазак недавно прославили, све позива на јединство.

Пошто је Он Дух Истине, нека нам открије сву истину о вакцинама!“ (5)

На нама је, пак, да, увек и свагда, без разорних подела, разумемо једни друге и водимо насушни разговор, полазећи од основне истине – ни медицина нема апсолутна знања и решења, па је дијалог у потрази за истином о корони и вакцинама не само могућ, него и насушан.

Опет и опет: ми нисмо ни АНТИВАКСЕРИ, ни ВАКЦИНАЦИСТИ. Ми смо слободни људи који дијалошки траже истину.

УПУТНИЦЕ (Интернету приступљено 14. 8. 2021):

1. Бјернар Олсон: Од предмета до текста: теоријске перспективе археолошких истраживања, превео Љубиша Рајић, Београд: Геопоетика 2002.

2. Паул Фајерабенд: Наука као уметност, превела Бранка Рајлић, Сремски Карловци: Нови Сад: Издавачка књижарница Зорана Стојановића: Нови Сад: Матица српска, 1994.

3. <http://www.pecat.co.rs/2021/08/ili-ili-i-posle-toga-vakcinalni-fundamentalizam/>

4. <https://dokumentarac.hr/wp-content/uploads/2021/08/miguel-escobar-boldly-speaks-against-covid-protocols-to-the-school-board-hrvatski-prijevod.mp4>

5. <http://www.eparhijazt.com/sr/news/predanje//3847.sta-ce-bit-i-sa-obaveznom-vakcinom.html>

Владимир Димитријевић
НИ АНТИВАКСЕРИ, НИ ВАКЦИНАЦИСТИ:
БУДИМО ТРЕЗВЕНИ И ОДБРАНИМО ДЕЦУ

О ЧЕМУ ЈЕ РЕЧ?

Поводом корона тровања које и даље траје, човечанству се намеће обавезно вакцинисање које треба да обухвати и ДЕЦУ. Овај експеримент уживо се правда тобожњом неопходношћу.

Пре свега, да видимо о чему је реч кад су вакцине у питању. Ево шта каже украјински публициста Кирил Александров: „Све вакцине се заснивају на истом принципу деловања: на ћелијском нивоу у људски организам се убацује нешто што изазива имуни одговор, а да при томе не узрокује болест. Ипак, у зависности од тога шта је то нешто, вакцине се деле на класичне, векторске и иРНК вакцине. /.../

Постоји мишљење да вакцине против вируса корона имају способност да мењају човеков генетски код и да утичу на одређене функције организма. Ове замјерке се односе углавном на иРНК вакцине. Оне у себи носе одређено упутство које људски организам треба да испуни. И мада произвођачи вакцина тврде да молекула иРНК не може да се угради у наше молекуле ДНК и РНК и да промени наш генетски код, поједини научници су опрезнији у својим тврдњама. Они говоре да могућност уграђивања молекула иРНК у човеков ДНК и РНК није доказана. Другим речима, наука располаже

сувише малом количином података да би могла недвосмислено тврдити било једно било друго.“ (1)

Ако је тако, зашто се намеће?

ШТА СУ НЕЖЕЉЕНА ДЕЈСТВА?

Ту су, каже Александров, и нежељена дејства: „Није реч о томе да неко може накратко добити повишену температуру или свраб на месту убода већ о прилично озбиљним последицама. На пример, поједини медији, позивајући се на истраживање америчког Националног центра за биотехнолошке информације, тврде да је у САД код више од 80% (!!!) трудница које су у раном периоду трудноће вакцинисане против ковида 19 дошло до спонтаног побачаја. А поједине европске земље, као што су Немачка, Француска, Шведска, Италија, Шпанија и друге, обуставиле су примену вакцине AstraZeneca због честих случајева тромбозе који доводе, између осталог, и до смртог исхода. /.../ Клиничка испитивања су показала да читав низ вакцина има веома низак степен ефикасности. У том погледу критикују се углавном кинеске вакцине Sinovac Biotech Ltd. (ефикасност 50,4%) и Sinopharm (72–79%). Али поједине европске вакцине такође имају низак степен ефикасности, на пример ефикасност вакцине немачке компаније Curevac је свега 47%.“ (1)

И? Шта ћемо с тим? Ко се усуђује да вакцинише децу оним што није апсолутно сигурно?

НОВЕ МУТАЦИЈЕ

Александров наставља: „Невоља је и у томе што ковид-19 непрестано мутира и што су вакцине пред одређеним мутацијама потпуно немоћне. Колико пре неки дан, 5. јула 2021, генерални директор Светске здравствене организације Тедрос Аданом Гебреисус изјавио је да се такозвани индијски или делта сој шири светом упркос свим вакцинама. „Овај сој се шири како у земљама са ниским, тако и у земљама са високим процентом вакцинисаних. То захтева пажљиво праћење ситуације и кориговање стратегије борбе против њега. Ширење индијског соја говори да произвођачи вакцина засад немају одговор на изазов појављивања нових мутација“ – рекао је Гебреисус.

Поставља се оправдано питање: зашто се вакцинисати и излагати ризику појаве нежељених дејстава ако ће примљена вакцина већ сутра бити потпуно бескорисна пред новим сојем вируса корона?

Засад се не може рећи да постоји директна веза између степена оболевања и степена вакцинисаности становништва у различитим земљама. На пример, у Украјини, где вакцинација протиче веома споро, пропраћена читавим низом скандала због кршења рокова и неиспоручивања вакцина, 6. јула 2021. за 24 часа регистровано је свега 610 новозаражених и 33 преминулих, с тим што по званичној статистици Украјина има око 40 милиона становника. У исто време, у Русији, где вакцинација напредује ударним темпом и где је вакцинисано већ скоро 18% становништва, истог датума је забележено 23.378 нових случајева вируса корона и 737 преминулих.“ (1)

За размишљање, зар не?

Нарочито кад су деца, наша будућност, у питању.

Дакле, ни антиваксерство, ни ТОТАЛИТАРНИ ВАКЦИНАЦИЗАМ: потребно је само размишљање.

И поштовање наших људских права.

КРШЕ НАМ УСТАВНА ПРАВА

Слободан Орловић, професор уставног права, о томе каже: „Што се принудне вакцинације тиче ствари су по Уставу јасне – прво би се морале променити уставне одредбе о „неповредивости физичког и психичког интегритета“ (чл. 25/1) и о неприкосновености људског достојанства (чл. 23/1) па би се тек тада могао увести невољни атак на тело (макар то била тањушна игла) и психу човека у име здравствених и општеинтересних виших циљева. Но, то је још увек на дугом штапу.

Много је ближе увођење вакциналне обавезе (без физичке или психичке принуде) уз одређене санкције уколико се дужност не испуни. Видели смо да Закон такву вакцинацију омогућава, једино остаје да проверимо стаје ли Устав у одбрану слободне воље и уверења грађанина („не желим вакцину“)?

Устав јемчи „слободу мисли, савести, уверења“ и „остајања при свом уверењу“ (чл. 43/1). У ковид случају то би било уверење у погледу одбијања вакцинације и за тако шта није прописано да иде ка икаквом противуставном циљу. Речју, човек је слободан да формира своје уверење и о вакцинисању.“ (2)

Сасвим логично, сасвим демократски!

ВАКЦИНАЦИЈА НА СИЛУ

Професор Орловић закључује: „У Уставу је набројано свега неколико дужности грађана, а међу њима нема вакцинације. О постојању могућности да се наметне таква (или слична) дужност законом, не може се закључити из примарне уставне одредбе о здрављу – „свако има право на заштиту свог физичког и психичког здравља“ (чл. 68/1). Устав јасно каже да је здравље човеково право, и то неограничено, а не обавеза коју би натурао било ко.

Уставна сметња вакциналној обавези је и правило да се „достигнут ниво људских и мањинских права не може смањивати“ (чл. 20/2). Уставни суд је својевремено протумачио ову одредбу тако да се она тиче права која су зајемчена самим Уставом, а да је „достигнути ниво“ заправо врста права које је зајемчено. Увођење обавезне вакцинације смањило би достигнут ниво слободе уверења и права на заштиту *свој* здравља. Уверење више не би било неограничено, а право на здравље не би било индивидуално право о коме сами одлучујемо.“ (2)

Здравље би се, из права, претворило у обавезу која се насилно намеће.

УСТАВНИ БЕЗИЗЛАЗ

Професор Орловић је јасан: „Ако би министар ипак (по Закону) наредио обавезну вакцинацију, он би грађане који то и даље не желе ставио у дискриминаторни положај. У немогућности да се непосредно присиле на вакцинацију, претпостављамо да би се на то приморавали

претњом лепезом санкција – ограничењем слободе кретања (на концерту, на пример), новчаним казнама (уз прекршајни налог), суспензијом права (да региструје ауто, на пример) итд. Ово би створило друштвену провалију у којој би се нашли невакцинисани а дискриминисани грађани. Они би били у неједнаком положају „по било ком основу“ (чл. 21/3 Устава) – овде по основу невакцинисања. Што би у већем броју права били ограничени, то би дискриминација невакцинисаних била очигледнија.

Произлази да су и вакцинална принуда и вакцинална обавеза у уставном безизлазу – док је овог Устава не би могле на „зелену грану“. На нама је још само да се надамо да неће бити по оној где „сила Бога не моли (...)“, већ да ће и ово што пре проћи. Са или без вакцине. Како ко одлучи.“ (2)

Дакле, циљ је ДА СЛОБОДНО ОДЛУЧИМО, па, између осталог, да спасемо своју децу од НАСИЛНОГ ШПРИЦАЊА СУМЊИВИМ ВАКЦИНАМА.

СЛУЧАЈ ИЗ ИТАЛИЈЕ: СМРТ ЈЕДНЕ ДЕВОЈКЕ

Марина Муштовић, дописница „Печата“ из Италије, у 670. броју овог часописа објавила је следеће: „Камила Канепа (18) преминула је после две недеље узалудних покушаја лекара болнице у Ђенови да јој спасу живот после тешке мождане хеморагије, која је наступила непосредно после вакцинације против ковида 19. Дежурни неурохирург који ју је оперисао изјавио је да у току свог дугогодишњег стажа није видео људски мозак у тако трагичном стању: „Све вене су биле зачепљене огромним

тромбовима, остатак мозга је већ био уништен претходним крварењима и чим сам отворио њену главу, било ми је јасно да јој нема помоћи – вене у мозгу су саме од себе пуцале, крв се разливала и рапидно уништавала оно што је од мозга још било остало.“

Пацијенткиња је била савршено здрава, тренирала је одбојку, припремала се за матурски испит у економској школи и с пријатељима већ планирала да после прославе матуре оде на своје прво самостално летовање у Грчку. Наравно, после вакцине за коју се цело друштво пријавило 25. маја у оквиру кампање за вакцинацију младих зване „Опен деј“, када је у близини Ђенове за младе организована дискотека под ведрим небом; већина њих није ни знала шта је то, јер су дискотеке из безбедносних и антиковид мера у Италији затворене већ две године. Улаз је био слободан, било је бесплатно чак и једно пиће, али само за оне који су на улазу у „дискотеку“ пружили руку и допустили да им се убризга вакцина, у случају несрећне девојке Астразенека, уз претходно потписивање сагласности да особа добровољно пристаје да учествује у медицинском експерименту тестирања вакцине која још није стопроцентно испитана, али сигурно штити од умирања од опасног ковида 19, те да су бенефити од исте много већи од ризика који ипак постоји. Занимљиво је да у Италији нико до сада није објавио неко сувисло истраживање из којег се бар назире последице које ће тек наступити после масовне вакцинације грађана, с обзиром на то да је свима јасно стављено на знање да овај „експериментални период“ траје до 2023. године.“ (2)

Девојка је умрла. И ником ништа. Само су старци приморани да се вакцинишу сумњивим вакцинама.

КАКО СУ САМОУБИЛИ „КОВИД – СКЕПТИКА“?

А који доводе у сумњу званични наратив, могу да прођу и овако: „Доктор Ђузепе де Доно (54), један од најоштријих критичара главног италијанског државног вирусолога Роберта Бурионија, пронађен је мртав, објавила је римска „Република“. Медији су одмах претпоставили да се ради о самоубиству, иако су „околности и даље нејасне“. Де Доно је, заједно с колегом Масимом Франкинијем, с великим успјехом лијечио теже случајеве короне инфузијом крвне плазме од пацијената који су преležали вирус, послије чега је почео добијати полицијске посјете. Владу Италије критиковао је да је свјесно прикривала податке о успјешним методама терапије, гјерајући хиљаде људи у смрт погрешним методама попут прераног прикључивања на респиратор. Изричито је наглашавао да није противник вакцинације, критикујући недовољну безбједност пребрзо одобрених вакцина против короне.“ (4)

Још један разлог за сумњу у добронамерне антикоронаше и провакцинаше. То јест, у оне који стоје иза збуњених и преплашених „извођача радова на терену“; а они који стоје иза свега су тзв. „елита“, 0,666% глобалистичких луциферијанаца са идејом „златне милијарде“.

ЛАГАЛИ СМО, ПА ШТА?

Марина Муштовић додаје: „У међувремену се огласио и познати италијански инфектолог Матео Басети, један од оних за које се многи питају када стиже да ради у болници када је нон-стоп гост у ТВ емисијама где здушно пропагира масовну вакцинацију. Басети је недавно добио и полицијску заштиту, с обзиром на то да је 1.700 људи на његовом фејсбук профили оставило претеће поруке које су класификоване као говор мржње. Ова лекарска ТВ звезда је недавно у једној врло гледаној емисији признала: „Погрешили смо. Ето, признајем, својевремено смо жртвама ковида 19 проглашавали и све остале – преминуле од инфаркта, можданог удара, канцера...“

Слично је изјавио и Лука Заја, гувернер италијанске провинције Венето: „Из Рима нам је јављено да морамо да одржавамо страх, да се људи уплаше и да се после одмах сви вакцинишу.“ (3)

Тако је било у Италији. И неко хоће да вакцинише нашу децу вакцинама крајње сумњивим. Па ко је овде луд?

УМЕСТО ЗАКЉУЧКА

Познати грчки лекар Димитрије Кувелас каже: „Такoзвана „обавезна вакцинација“ представља медицинску интервенцију у организму које се човек не сме одрећи и која се врши ради „опште добробити човечанства“.

Исту овакву формулацију користили су немачки лекари-нацисти у концентрационим логорима како би вршили експерименте на затвореницима које су

подвргавали различитим медицинским манипулацијама без њихове сагласности.

Уколико данас уведемо нове законе о „обавезној вакцинацији“, потомци нацистичког изрода Менгелеа могу поднети жалбу апелационом суду и добити ослобођење од оптужнице.

У суштини, Нирнбершки суд је забранио медицинске интервенције без сагласности пацијента. Ова одлука је ратификована Хелсиншким споразумом и важећа је у целом свету (сетимо се такође одлуке Хашког суда и других).

По мом мишљењу неприхватљиво је да вакцинација постане обавезна, зато што је то штетно и у другом смислу: свака медицинска процедура којој се подвргавамо је добровољна и ми сами доносимо одлуку о њеној сврсисходности. Независно од тога да ли смо вакцинисани или нисмо, имамо права да о томе никоме не подносимо извештај. То су поверљиве информације.

Природа ове вакцине је таква да она не спречава заражавање. Вакцинисани човек такође може да се зарази и да се разболи.“

Нека нам Бог помогне и заштити нашу децу и нас од овог ВАКЦИНАЦИСТИЧКОГ експеримента!

УПУТНИЦЕ (Интернету приступљено 2. 8. 2021):

1. <http://www.pecat.co.rs/2021/07/pasija-po-vakcini-i-vakcinaciji/>
2. <https://srpskipravnickiklub.rs/2021/07/16/vakcionalna-obaveza.html>
3. <http://www.pecat.co.rs/2021/06/umreti-od-korone-ili-od-vaccine/>
4. <https://stanjestvari.com/2021/07/31/najostriji-kriticar-korona-mjera-u-italiji-ljekar-djuzepe-de-dono/#comments>

ЕПИДЕМИЈА НИЈЕ ПРОСТА БИОЛОШКА ПОЈАВА

НАЈВЕЋА ПОСЛЕДИЦА ОВЕ ПОШАСТИ
БИЋЕ АКО ИЗ ЊЕ НИШТА НЕ НАУЧИМО
– РАЗГОВОР СА ПРОФЕСОРОМ ДР
БРАНИСЛАВОМ РИСТИВОЈЕВИЋЕМ

Бранислав Ристивојевић је редовни професор, шеф катедре за кривично право и декан Правног факултета Универзитета у Новом Саду. У оквиру ширег друштвеног ангажовања у два мандата је био саветник премијера за правна питања, народни посланик у Народној Скупштини Републике Србије, председник законодавног одбора Народне скупштине и председник одбора за правосуђе Народне скупштине. Повод за наш разговор је утицај пандемије корона вируса на будуће устројство Европе и света.

Болест која је, између осталих појава, дефинисала Средњи век била је куга. Она је пустошила тела, али и умове. Почетак треће деценије 21. века (толико напредног да му је припала част да буде последњи, рекао би Владимир Соловјов) нас је суочила са пандемијом корона вируса. Какве су опште последице пошаста која је снашла човечанство?

Свака епидемија која у размери и обиму одговара овој пред нама није и не може да буде само једна проста

биолошка појава. Епидемије су увек друштвени, културни, економски и геополитички феномени. Иако је генерална оцена већине пажљивих посматрача наше брзо и на силу измењене свакодневице је „да више ништа неће бити исто“ након што ова пошаст прође, нико не каже шта ће то бити другачије. Будући да ће за технолошки напредак (вакцине, лекови) који ће колико-толико изједначити наше шансе за борбу са овом болешћу бити потребно време, сигурно неколико година, чини се да ће њене највеће последице бити у сфери организације друштва. У првом реду то се односи на друштвено устројство карактеристично за тзв. „Западни свет“, онај који је изграђен на идеји неограничених права и слобода индивидуа, незаузданом слободном тржишту и разобрученој изборној парламентарној демократији.

Дакле, суочавамо се са кризом либералне демократије. Шта ће, по Вашем мишљењу, то конкретно значити?

Највећа последица ове болести биће опадање поверења грађана и народа у поменуто устројство јер је криза оголила његове слабости, што ће значити његово преиспитивање и тражење алтернатива истом. Такође, биће доведене у питање различите институције глобалних интегративних процеса (УН и њене агенције, ЕУ и њене институције, ОЕБС, војни савези попут НАТО пакта итд.) које су све надградња тог устројства.

То се да објаснити на примеру разлике која постоји у резултатима борбе против вируса у Кини и Европи. Кини се цео Западни свет само пре неколико недеља у време избијања епидемије скоро без изузетка злурадо

смејао. Данас, када се упореде кинеске стопе заражености и смртности са оним у европским државама, сви јој се диве када оцењују резултат мера које је предузела у циљу спречавања епидемије. Разлог за ово лежи у чињеници да је Кина, као комунистичка земља, није изграђена на поменутом устројству. У земљи у којој нема највећег дела политичких нити грађанских права и слобода (са изузетком основних људских права и слобода и пуне мере економских) на начин на који их схватамо и доживљавамо у Европи, грађани нису на њих ни навикли. То значи да када им се и тај мали број оних права и слобода које уживају још више ограничава, они су склонији да их ћутећи истрпе и беспоговорно следе наређења власти. С друге стране на заједничкој седници министара здравља земаља са којима се Италија граничи 26. фебруара сви су сложили да не затварају своје границе према Италији из солидарности. Само две седмице касније тај заједнички став, од срамоте, нити један од учесника те седнице се више није усудио да помене. Он се распао као да никад није ни постојао, али не пре него што се вирус раширио из Италије у Аустрију, Немачку, Швајцарску и ко зна где још. Болећивост према слободи кретања плаћена је ширењем болести. Када се италијанска влада коначно одлучила да објави меру карантина за велике градове севера земље, почела је да ју спроводи млако и безвољно тек следећег дана, давши тиме избезумљеним грађанима времена да последњим превозним средствима напусте жаришта болести и пренесу је другде по Италији и ван ње.

Како је могуће да је до овога дошло?

Разлог за ово лежи у чињеници да земље Западног света оправдање и легитимитет за владајући поредак, захваљујући поменутиим правима и слободама морају да црпе из сагласности народа која се, редовно на сваке четири године обнавља на изборима, а ванредно по потреби. У друштвима у којима не постоји изборна парламентарна демократија легитимитет почива на револуцијама изведеним ко-зна-када (у Кини 1949. године), таквог играња није било и неће бити. Потреба за оправдавањем и објашњавањем политичких одлука, тако и мера које се предузимају у корист здравља свег народа, једноставно нема. Од првог дана када су схватили озбиљност ситуације забране кретања су биле оштре, недвосмислене, потпуне и тоталне. У Европској Унији, чак и данас, забране кретања су половичне. Читав низ које-каквих изузетака у преласку преко државних граница је дозвољен, а унутар низа држава још увек (20.3.2020.) нема полицијског часа.

У питању је, наравно, страх од диктатуре. Колико је он заиста оправдан? Зар се слобода и у ванредним околностима не мора чувати?

Занимљиво је да Европљани имају добар и светао пример у сада непостојећој држави из чијег права и данас црпу инспирацију за сопствене кодификације. Стари Римљани добро знали да када се држава суочава са смртном опасношћу нема времена, нити за скупштинске расправе и дебате, нити за оне у јавности. За такве случајеве римско право је предвиђало избор једног магистрата у институцију тзв. диктатора. Сви други

цивилни органи власти би се распуштали, а овај магистрат-диктатор би преузео сву власт и сам одлучивао. Да се држава не претвори у трајну диктатуру, трајање ове институције је било ограничено на шест месеци. Сигуран сам да институција диктатора није за то искључиво заслужна, али је имала своју улогу у чињеници да је стари Рим као држава трајао хиљаду година и преживео је десетине епидемија куге, колере и великих богиња. Поређења ради прве институције ЕУ су старе свега 70 година, а тој европској супер-држави читуљу данас пише један вирус опасан колико сезонски грип.

Дакле, сматрате да, после пандемије вируса корона, следи преиспитивање овог модела друштвене организације. Како би то преиспитивање могло да изгледа?

Описана генетска грешка западног модела организације државе и друштва постаје болно очита свима, а највише обичном народу који живи у земљама, како још Запад зову, „слободног света“. Зато ће и почети да га преиспитују. То преиспитивање ће се пренети на поменуте институције, у првом реду на ЕУ. Зашто баш ЕУ? Зато што је у њено функционисање уложено толико енергије, новца, времена и живаца грађана појединих држава, да се сада, када се она показује потпуно неефикасном са добрим разлогом њена сврха доводи у питање. Сва та различита питања која ће постављати себи ће се моћи свести на једно: Да ли желим да жртвујем „слободу“ у замену за безбедност?

Ово питање је, иначе, старо и већ су га више пута постављали себи. Нпр. 2001. године након терористичког напада на САД и рушења зграда Светског

трговинског центра. Тада су САД донеле тзв. Патриотски закон, којим је омогућен потпуно тајни надзор над свим електронским комуникацијама које се воде у САД без икакве одлуке суда или органа који води истрагу у кривичном поступку. И данас, двадесет година од изгласавања овог закона, нити једна америчка власт није пала због њега. Оправдање које су просечни Американци нашли за овај закон се мање-више може свести на следећу реченицу: „Ако ће надзор мог мобилног телефона и електронске поште помоћи да се ухвате терористи, тим боље, ја нисам криминалац па немам страха“. У описаној реченици се налази то трајно овлашћење за укидање права на приватност које су Американци прећутно дали њиховом невидљивом диктатору: нарастајућем сплету безбедносних служби и агенција. Истовремено, они ни том диктатору потпуно не верују да ће бити у стању да им пружи безбедност. Тако, док Немци у стампеду на продавнице изазваном хистеријом због болести праве гужву око рафова са тоалет папиром, Американци купују оружје.

Да ли је овај амерички модел одговарајући за преуређење европског дела западног света пред опасном шћу непознате болести?

Да ли ће инсталирање неког новог европског диктатора спасити ЕУ у очима њених грађана? Делимичан одговор на ту недоумицу даје нам чињеница да Европљани ни не схватају да треба да купују оружје. Чак и када би постојала идеја за измену система неограничених људских права и слобода у циљу спасавања ЕУ њено спровођење је врло вероватно немогуће. Ово

стога што је састављена од скоро 3 десетине држава, од којих је свака понаособ, суочена са опасношћу болести, већ почела разградњу најважније и најтемељније тековине скоро 70-огодишњег развоја уједињене Европе – слободе кретања. На наше очи Шенгенски споразум распада се у прах. Његова разградња је иначе почела нешто раније, са мигрантском кризом која је ставила на велики тест солидарност држава чланица и једна по једна су, истина полако, падале на њему. Распад ЕУ се дешава у сфери оне слободе, која је не само њена најважнија карактеристика и њено оличење, већ је главна одлика сваке успешне империје. Америка је дефинитивно установљена тек када је железничком пругом повезала обале и обезбедила је од Индијанаца. Русија је заокружена тек изградњом Транссибирске железнице. Сетимо се, да је стари Рим у свакој новоосвојеној провинцији прво градио путеве који-ма би исту повезао са престоницом. Отуд изрека да „сви путеви воде у Рим“. Знали су добро стари стари Римљани, царски Руси и амерички колонисти да без безбедног и слободног кретања по земљи коју желе да задрже неће бити ничега. Ако нема потпуне слободе кретања људи, роба и капитала нема ни целовитог јединственог тржишта, а кад њега нема нема нити једне империје, па тако ни ЕУ какву је познајемо.

Можда нам се, у оваквој кризи, причињава да ће бити горе него што ће стварно бити. Шта ако се ЕУ после свега врати изворним начелима свог настанка?

Ко има дилему нека постави себи следећа питања: када ће ограничења слободе кретања између држава ЕУ

бити потпуно укинуте? Ово треба размотрити у светлу чињенице да ће ЕУ тек да се суочи са још новим (јачим?) таласима епидемије јер ефикасне вакцине неће бити бар још 2 године, а мигранти и даље надиру. То значи да ће се ограничења слободе кретања постепено, споро укидати, а какве-такве граничне контроле ће опстати, како за грађане земаља које су део ЕУ, тако и за оне који то нису. Нека се не варају они који мисле да ће потреба за радном снагом у земљама ЕУ вратити те људе назад. Привреда земаља ЕУ ће трпети толико последица да ће се та потреба нагло смањити. Милиони људи тамо већ губе послове. Привредна слика ЕУ, и са њом повезаних земаља ће се врло брзо дугорочно и темељно променити.

Зар је могуће да ће један вирус направити такву кризу у свету какав смо знали?

Треба нагласити да ова криза није створена вирусом смртоносне болести. Она је само оголила већ постојеће дубоке унутрашње противречности западног система уређења државе и друштва и његову темељну кризу која се прикрива већ дуже времена. На привредном пољу она се прикрива емисијом централних банака и финансијским акробатикама на берзама које су замениле реалну производњу роба, а на демографском новим *Данком у крви* који се наплаћује по целом свету, а нарочито у источној Европи, и који замењује породицу и родитељство. На политичком пољу криза се прикрива одлагањем њеног решавања путем различитих европских и светских институционалних замрзнутих конфликта који су бедна замена за преко потребну нову архитектонику света односно нови, како би то Шмит рекао

„Номос земље“. На вредносном пољу криза се прикрива тврдоглавим инсистирањем на постепеном културном преображају у својеврсни нихилизам. У њему хомосексуалност постаје образац за обликовање породице па млади морају да се увозе са тзв. глобалног Истока, а забрањује се физичко санкционисање у васпитању па деца постају учитељи родитељима. Материја је заменила дух па уместо Бога људи обожавају ствари, а уместо у цркву недељом ходочасте тржне центре. Апсолутно све је постало роба па се мењањем дефиниције живота његов крај убрзава ради трговине органима. Олакшавање и поједностављивање краја у виду еутаназије (чак и за децу!) нуди се као функционална алтернатива лечењу па је смрт постала замена животу.

А шта ћемо са демократијом, са слободним изборима, са чињеницом да је развој Запада значио пут ка грађанину који учествује у политичком животу своје државе?

Криза ће, истина нешто спорије, оголити чињеницу да је други стуб тог западног модела устројства друштва, слободни избори, у већини западних земаља одавно постао бесмислен. Слободе нема тамо где се пристајак људи фабрикује хистеричним кампањама путем медија. Ако ова процедура не успе, тада се свеједно на кључне позиције моћи доводе припадници, како каже Чомски, „неизабраних елита“. Отуд је модел владавине и след политичких одлука исти без обзира на државу, континент где се налази и политички профил изабране партије. Уколико је земља мала и слаба, тада ће се свакако успоставити трули механизам колонијалне управе

у којем се, чак, више ни не осећа потреба бар за тим бедним привидом слободних избора на којима грађани маштају да доносе одлуке о својој судбини. Тако је Црна Гора ушла у НАТО без референдума, а Република Македонија престала да постоји иако је већина њених грађана гласала за опстанак те, сада већ бивше, државе. Србија овде нуди један такође сликовит пример: свеједно је да ли гласаш за Ђинђића, Тадића или Вучића, увек ћеш добити Чеду.

Како ће се, по Вашем мишљењу, ова криза окончати?

Ова криза се понаша потпуно исто као и нова болест: болесника зараженог Корона вирусом не убија COVID-19, већ болесник умире зато што је његово тело већ старо, истрошено и неспособно да се бори услед имунокомпромитације претходним болестима и постојећим телесним слабостима. Иако се, како је то Шпенглер назвао „пропаст Запада“, неће десити у нашем животном веку, криза ће довести до његовог преиспитивања и постепене промене. Тојнби је писао да када цивилизације прођу свој зенит и њихов развој крене силазном путањом, сјај њиховог врхунца још дуго времена заслепљује све оне који су у њу загледи. То посматрачима смета да цивилизацију виде у пуном и правом светлу. У пропадању.

РАЗГОВАРАО: Владимир Димитријевић
2020.

У ОДБРАНУ НАШЕ ДЕЦЕ

ПОНОВО ЗА СЛОБОДУ ИЗБОРА И У ОДБРАНУ НАШЕ ДЕЦЕ

ПРАВНОДОГМАТСКИ АРГУМЕНТИ

I

Устав Републике Србије гарантује право на образовање без било каквих ограничења или услова. Ово право он претвара у обавезу када је у питању основна школа.

Сасвим је јасно да здравствени статус не може да буде услов под којим се оно ужива, па тако ни чињеница да ли је дете вакцинисано или не. Речју, и болесна деца имају право на образовање. Други планирани услов за похађање наставе, у виду обавезног теста на присуство вируса је, из истог разлога, неуставан. Понављамо, право на образовање није ничим условљено, нити вакцином нити негативним тестом на вирус.

Посебно треба истаћи да најављено ребацивање проширока тестирања деце, са државе на родитеље, јесте злоупотреба права. Ово стоја што би ова мера у стварности имала функцију казне – ко неће да се вакцинише мора да плати тестирање. Њоме би се нарушило начело законитости јарантиовано Уставом Републике Србије: само законом се могу уводити кривична дела и казне, не и одлукама кризних штабова.

На крају, овом мером би се извршила дискриминација деце по имовинском стању. Деца родитеља који могу да платише шестирање не би морала да носе ризик нежељених ефеката вакцине.

II

Права гарантована Уставом Републике Србије се могу ограничити, у случају да њихово ограничење није предвиђено самом уставном одредбом којом су уведена, искључиво другим, једнако вредним Уставом Републике Србије гарантованим правом.

Услед овога, стање здравља би могло да буде услов којим се може ограничити право на образовање, али само код заразних болести. Код њих постоји могућност да **заражено** или **болесно** дете наруши право на здравље друге деце, такође гарантовано Уставом Републике Србије. Овај услов, међутим, може да важи само привремено, до излечења. Тада се право на образовање поново ужива у пуном обиму.

С друге стране, невакцинисано или нетестирано дете не представља никакву опасност, оно не шири никакву болест, и нема основа да буде искључено из наставе. Између статуса зараженог/болесног и невакцинисаног/нетестираног нема једнакости!

Ако неки државни орган тврди да је незаражено/нетестирано дете на неки начин опасно, и као таквом хоће да му ускрати право на образовање, онда Устав Републике Србије терет доказивања те опасности ставља на њега (члан 20. став 3.). Ово стога што грађани своја

права и слободе уживају по сили Устава Републике Србије, непосредно (члан 18. став 1.), без икаквих претходних предуслова или одобрења. Деца нису ником дужна да објашњавају зашто им се иде у школу. Стога се не може на родитеље преbacити обавеза доказивања да су деца здрава, већ је на КИШ да докаже да су болесна/заражена.

Устiав важи и у време епидемије!

III

Иако је то објашњено у прошлом Апелу, из децембра 2020, ипак треба сажето поновити да би министар здравља, ако би хтео да донесе одлуку о обавезној вакцинацији (чиме би право на здравље из Устава Републике Србије претворио у обавезу на здравље) тиме нарушио читав низ Уставом Републике Србије зајемчених права и слобода, од којих је, ако би се обавеза односила на децу, најважније право родитеља да самостално одлучи о подизању и васпитању свог детета. У том случају би министар морао да одговори на сва питања која произилазе из одредбе члана 20. става 3. Устава Републике Србије о условима за ограничење људских или мањинских права и слобода, и члана 26. *Овијего* конвенције СЕ о условима за ограничење права на информисани пристанак на медицинску интервенцију. Министар би прво морао да докаже да је ограничење права нужно и неизбежно, а затим да би било такво да постиже резултат када би сва друга решења затајила. Затим би морао да докаже да би ограничење било одговарајуће сврси и да мера захвата у права и слободе грађана не би била већа

од оне која би била неопходна да се сврха ограничења оствари. Истовремено, одлука не би смела да задира у суштину зајемченог права.

Такође, министар би морао да објасни како су то грађани дужни да буду здрави, иако то не пише у Уставу? Ако би то успео, онда би морао да забрани и све остале животне навике које воде нарушавању здравља: пиће, пушење, намирнице са високим процентом шећера или соли, физичку неактивност, касно устајање, изласке до ујутро итд.

Теоријски, министар би релативно лако могла да одговори на ова питања и уведе обавезну вакцинацију свих грађана, па тако и деце школског узраста, у сврху очувања уставног права на заштиту здравља само у случају неке изузетно смртоносне болести која је изузетно заразна: нпр. Велике богиње. И у том случају не би могао да њоме наруши или ограничи право детета на образовање, јер се забраном одласка у школу здравој деци не може остварити сврха обавезне вакцинације. Деца нису здравија кад не иду у школу!

Међутим, када је у питању КОВИД-19 то би било изузетно тешко. Министар би пре доношења одлуке да се вакцинишу деца морао да одговори на питања да ли би то за децу било апсолутно потребно, да ли би било безбедно и да ли би имало дејство на епидемију? Све што смо до сада научили о овој болести недвосмислено каже да јој деца, углавном, не подлежу и да су у овој епидемији најмањи терет здравственом систему. О безбедности постојећих вакцина не треба посебно говорити: све су развијене у временској оскудици и скраћивањем

или упрошћавањем појединих фаза у тестирању. Тестови на деци старијој од 12 година се тек врше. Потпуно поузданих података још увек нема и дуго их неће бити. На крају треба још једном истаћи да би вакцинисање деце имало смисла само ако би имало такво дејство на епидемију да смањи циркулацију вируса у популацији. Међутим, то се може постићи и другим, по децу мање инвазивним средствима: нпр. маскама, проветравањем или сменским радом у школама, као и до сада. У одсуству сазрелих и коначних научних сазнања о дејствима нових вакцина на здравље људи и њиховим нежељеним узгредним ефектима, једино решење достојно здравог разума (али и Устава Републике Србије) је да се не инсистира на њиховој примени на деци старијој од 12 година, као што разматра Кризни штаб (КШ), поготово ако се исти циљ може остварити другим мерама са истим ефектом.

IV

Сви претходно изведени закључци нарочито добијају на тежини када се узме у обзир да министар још увек није свим грађанима увео обавезну вакцинацију против КОВИД-19, нити је увео делимичну, само онима који су најподложнији болести: старима и болеснима. Како је онда могуће да би она сада била оправдана и сврсисходна *само* када су у питању деца старија од 12 година?

Да ли је могуће да су највећи кривци за ову епидемију деца, јер се једино њима нормалан дечији живот, а то значи школовање и играње, перфидно и противустановно, путем претње нарушавања права на образовање,

условљава вакцинацијом? Да ли је могуће да су највећи генератори новог таласа епидемије деца и нико други? Зашто то нису били до сада?

Па ваљда је логичније да одрасли штите децу од болести, а не она њих? Зар не би било природније да одрасли поднесу здравствени ризик борбе са болешћу путем недовољно проверених вакцина, ако већ не постоји други начин, а не деца? При чему, наравно, понављамо да слободу избора кад је вакцинисање против КОВИД-19 сматрамо кључном без обзира на године старости.

ПРАВНОПОЛИТИЧКИ АРГУМЕНТИ

I

Није само нетачно, него је и некоректно тврдити да је вакцинисање деце старије од 12 година једина мера којом се може обезбедити нормално одвијање школске године, односно присуство ђака у школи. Маске, проветравање и тзв. комбинована настава су већ биле коришћене као мера и деца су, како-тако, ишла у школу без већих проблема по њихово здравље, али и здравље њихових укућана. Ако у свим претходним таласима болести њено ширење међу школском децом није изазвало веће проблеме, нема никаквог научног доказа да ће се то сада променити.

Ако би и постојали аргументи у прилог неке наводне опасности коју деца представљају за друге, они су током времена ослабили. Сада када је генерацији њихових родитеља доступна вакцина, и више од 50% их је

искористило могућност да се имунизује, у истој мери слаби и аргумент о обавезној вакцинацији деце ради заштите старијих. На овај проценат треба додати и излечене, који су у одређеној мери имуни на болест. Ова категорија у популацији се упорно занемарује од стране наше *сџрукe*, иако би се она морала рачунати једнако са вакцинисанима јер су обе категорије, барем делимично, имуне на болест.

Ако је, с друге стране, аргумент за обавезну вакцинацију школске деце старије до 12 година заштита њиховог здравља, онда треба поново истаћи оно што је било познато од почетка ове заразе: деца су далеко мање подложна њеним последицама, у случају разбољевања имају сасвим благ ток болести и немају нарочитих последица по здравље након излечења. Ово су једна од ретких научних сазнања која се нису променила од почетка епидемије. Поједини тешки случајеви обољења код деце ништа не мењају у овом закључку: епидемиологија је наука која проучава одређене популације. Речју, ако здравом детету вакцина није нужна да би га заштитила, због незнатних последица које по здравље деце изазива ова болест, онда би била крајње нелогична њена обавезна примена као услов за присуство деце на настави, чак и када би била правно могућа.

II

Највећи проблем и узрок недовољног броја вакцинисаних грађана је, како је већ речено у прошлом Апелу, неодговарајућа здравствена комуникација здравствених

власти са грађанима. Ако може да се нанесе штета интересима јавног здравља у Србији, онда се она најпре наноси када министар здравља, институти јавног здравља или КШ шаљу нејасне, нејединствене, нелогичне и контрадикторне здравствене поруке. Нажалост, управо такве су и послате када је мера вакцинисања деце у питању. За мање од недељу дана су различити чланови КШ прво *прејили* да ће се вршити апартхејд деце по вакцинационом статусу, па су изјаву повукли. Исто вреди и за изјаву да ће се деца обавезно тестирати деца пре уласка у школе, која је брже повучена него што је дата. Код овог предлога посебно је било нелогично пребацивати цену тестирања на родитеље. Већина родитеља не би могли да је плате па би било мање тестиране деце. То би негативно утицало на сазнања о стварном кретању болести кроз дечију популацију. Како би одлука да имамо мање података о тестпозитивној деци могла имати сврху у борби са епидемијом?! Овај закључак би једнако важио и када би се цена тестирања у свим другим случајевима (улазак у продавницу, одлазак на утакмицу, концерт...) пребацила на грађане.

С једне стране, овакве поруке не треба да чуде када су здравствене власти суочене са zarazом која се упорно опире свим досадашњим медицинским знањима и научним достигнућима. С друге стране, те поруке су делимично последица неодговорности и нестручности чланова КШ. Тачно је да су од почетка епидемије сазнања о болести врло брзо застаревала, па су се једнаком брзином мењале и одлуке власти вези са њом. То, међутим, члановима КШ треба да буде упозорење да се

не одлучују да предлажу репресивне мере здравствене заштите већ либералне. Ако здравствене власти уз највећа могућа научна сазнања из области медицине не могу да гарантује све карактеристике ове нове болести или ток њене епидемије онда све одлуке у вези са њом којима се ограничавају права или слободе грађана морају да буду подвргнуте начелу *in dubio pro reo* (у сумњи у корист странке/грађана). Здравствене власти не могу да гарантују ефикасност вакцина и то је сада већ опште позната чињеница: трећу вакцину нико није спомињао до пре пар месеци, а сада је одједном неопходна. Зашто ако прве две дају очекивано дејство? Раније се дизала паника ако би пацијенту помешали вакцине различитих произвођача, сада се то одједном представља као спасоносно решење за развој имунитета... У оваквој нејасној ситуацији све дилеме око одлуке о обавезности вакцинације морају да гласи у корист слободе избора пацијента/родитеља. Ако су чланови КШ лекари па не знају правне изреке, поменуто правно начело има свој добро познати еквивалент у медицинској струци који гласи: *in dubio abstine* (у сумњи се уздржи). Оно је тесно повезано са још једном лекарима добро познатим начелом: *primum non nocere* (прво не нашкоди). Оба налажу лекару да, када бира између медицинског захвата са несигурном последицом по пацијента и уздржавања, изабере ово друго како би био сигуран да бар неће нашкодити болесном човеку, ако већ не може да му помогне.

Министар здравља нема никаквог оправдања за поништавање аутономије воље грађана и поништавање читавог низа уставних права и слобода путем обавезне

вакцинације ако није у стању да гарантује *сва* њена (и повољна и неповољна) дејства по здравље. Исти закључак се односи и на апсолутно све друге мере које се предузимају у овој епидемији. О њиховој неоснованости говори чињеница да се епидемија у различитим европским земљама развија независно од предузетих мера и када су оне потпуно исте или сличне. И обрнуто, има примера држава у којима се предузимају потпуно различите мере, али епидемија показује исти или сличан развојни ток.

Ако је министар здравља због интереса предузетништва оставио отворене тржне центре, угоститељске објекте и дозволио манифестације у затвореном простору (уз придржавање елементарних здравствених мера – маске, растојање, проветравање...) сасвим је разумно питање зашто и школе не могу да раде под истим условима већ се поред поменутих мера захтева и вакцинација деце старије од 12 година?

III

Спречавање нормалног одвијања наставе је већ довело до трајних штетних последица по душевно и телесно васпитање деце: одсуство социјализације које траје већ годину и по дана, усамљеност и отуђеност које изазивају дефиците у душевном здрављу деце, непросвећеност, смањени образовни капацитет у будућности, смањене шансе на тржишту рада у поређењу са нормално школованим генерацијама, телесно заостајање услед одсуства физичке активности, су само неке од њих. Није случајно

да су у Немачкој СТИКО комисија и Роберт Кох институт у препоруци за вакцинасање деце старије од 12 година изричито нагласили да вакцинација не сме да буде услов за учешће деце у било ком облику друштвеног живота. Чак ни СЗО не захтева да се деца вакцинишу као предуслов за похађање наставе.

Ако Влада Републике Србије не пусти ђаке назад у школе изгубиће се читава једна генерација деце.

IV

Крајње је време да се здравствене мере у овој епидемији више не доносе као капе: једна величина одговара свима затезањем пантљике. У свакој епидемији оне морају да се поларизују спрам различитих демографских, социјалних, економских, географских или других чинилаца кретања болести кроз друштво.

Крајње је време да се неке већ окоштале мере или критеријуми у овој епидемији напусте будући да су превазиђени. Тако стоји ствар са бројем тестпозитивних грађана, који још увек служи као најважније мерило у избору мера код КШ, иако га је давно прегазило време. Он је нарочито споран с обзиром на чињеницу да сада преовладава сој вируса који се лакше шири (има више тестпозитивних), али има блажу клиничку слику (па се мање пуне болнице). Овај број додатно дезавуише чињеница да је имуно (што вакцином, што оздрављењем) око 2/3 становништва, а да је распоред имуних веома неправилан у популацији. Исто се односи на израз *шталас епидемије* који описује њен ток.

Ако се болнице не пуне са порастом тестпозитивних грађана, и нема толико смртних случајева као раније, онда је овај израз застарео.

Боље би било створити нови показатељ који би узео у обзир учесталост заразе на одговарајући број становника (где би се одбили вакцинисани и излечени), проценат вакцинисаних односно излечених у укупној популацији, број хоспитализација, и број хоспитализованих којима је потребна интензивна нега. Он би био коригован за мерила која би говорила о способности здравственог система да се носи са бројем оболелих као што су расположиво особље и њихова квалификација, расположиви кревети уопште, расположиви кревети на одељењима интензивне неге итд.

Такође, крајње је време да се КШ ослободи махнитог политичког активизма као критеријума приликом доношења мера. Ако се већ политичари осећају притиснути изборним роковима или утиском који хоће да оставе пред бирачима (да су одлучни и способни да брзо решавају проблеме) КШ то не би смео да буде јер не зависи од изборне воље грађана. Далеко би било боље за поверење народа у здравствене мере, да се оне доносе смирено, промишљено и након консултација и критичке провере, па да се тек онда званично објаве. Начин на који сада чланови КШ у јавности **доносе** мере које ће утицати на почетак школске године оставља утисак да је чланство у овом телу нека врста лиценце за неограничене и неконтролисане наступе у медијима који се често граниче са сензационализмом. Нарочито је по поверење грађана у вакцинацију као једну

разумну и неспорну здравствену меру била катастрофална штеточинска изјава о вакцинационом апартхејду међу школском децом, којом је учињено нешто горе од медицинског злочина: направљена је неопростива грешка по јавно здравље.

Због свега наведеног, позивамо Владу Републике Србије и друге одговорне чиниоце да не дозволе даљу поларизацију српског друштва, и да се суочавање са датим проблемом уведе у оквире трезвеног решавања овог не само медицинског, него и ширег друштвеног питања.

У Београду, 17. августа 2021. године

ПОТПИСНИЦИ (АЗБУЧНИМ РЕДОМ):

- Проф. др Драгутин Аврамовић
- Проф. др Слободан Антонић
- асис. др Лука Батуран
- Виктор Бејатовић, антрополог
- Проф. др Драгиша Бојовић
- Проф. др Павле Ботић
- Татјана Ботић, филолог
- Ранко Гојковић, књижевник
- Др Владимир Димитријевић
- Проф. др Драгиша Дракић

- Проф. др Гордана Дракић
- Др Миша Ђурковић
- Филип Живановић, докторанд права, адвокат
- Никола Н. Живковић, књижевник
- Др Никола Жутић
- Раде Јанковић, књижевник и адвокат
- Др Слободан Јанковић
- доц. др Јован Јањић
- Проф. др Тамара Керковић
- Југослав Кипријановић, уредник портала Међународних породичних вести (iFamNews) на српском језику
- Др Марта Ковачевић
- Проф. др Милош Ковић
- Проф. др Часлав Копривица
- Пуковник мр Драган Крсмановић, историчар
- Др Душко Кузовић
- Александар Лазић, Стање ствари
- Проф. др Александар Липковски
- Никола Маловић, књижевник
- Мирослав Маравић, књижевник
- Проф. др Јасмина Марковић – Липковски

- асис. др Иван Милић
- Братислав Миловановић, књижевник
- Никола Милованчев, правник и историчар
- Др Милан Милутин
- Др Андреј Митић
- Проф. др Слободан Орловић
- Жељко Перовић, књижевник
- Душко М. Петровић, књижевник
- Проф. др Драгољуб Петровић
- Академик Предраг Пипер
- асис. др Милана Писарић
- Проф. др Светозар Поштић
- Проф. др Жељко Пржуљ
- Проф. др Душан Пророковић
- Проф. др Слободан Рељић
- Проф. др Бранислав Ристивојевић
- Прим. др Милан Рогановић
- асис. др Стефан Самарџић
- Салих Селимовић, историчар
- Ана Селић, преводацац
- Момчило Селић, књижевник

- Марија Стајић, МА, координатор Коалиције за природну породицу
- Проф. др Славиша Стајић
- Др Миломир Степић
- Хаџи Слободан Стојичевић
- др Бојан Цакић
- Проф. др Зоран Чворовић
- Борисав Челиковић, историчар
- Проф. др Љиљана Чолић

ШИРА ВЕРЗИЈА АПЕЛА ОБЈАВЉЕНОГ У ШТАМПАНОМ ИЗДАЊУ НЕДЕЉНИКА „ПЕЧАТ“ 20. АВГУСТА 2021.

ЗАЈЕДНИЧКА ИЗЈАВА ПОТПИСНИКА АПЕЛА „ПОНОВО ЗА СЛОБОДУ ИЗБОРА И У ОДБРАНУ НАШЕ ДЕЦЕ“ И УДРУЖЕЊА „ЛЕКАРИ И РОДИТЕЉИ ЗА НАУКУ И ЕТИКУ“

Као потписници апела групе интелектуалаца под насловом „Поново за слободу избора и у одбрану наше деце“ и апела „Лекара и родитеља за науку и етику“, заједнички се обраћамо јавности Србије следећом

ИЗЈАВОМ

Поздрављамо нову одлуку надлежних институција Републике Србије (РС) да школска 2021/2022. година почне на уобичајен начин, уз спровођење разумних мера заштите од КОВИДА-19, без присиљавања ученика да се вакцинишу.

Као поборници права на слободу избора, науке и етике, наставићемо да пратимо будући развој догађаја. Ако је у РС могућ суштински дијалог, онда позивамо на исти оне који га сматрају предусловом за даљи напредак наше заједнице. Верујемо у институције система РС и остајемо заједно у борби за права на слободу избора и информисану сагласност, сматрајући та права важним тековинама сваког демократског друштва.

У Београду, 26. 08. 2021.

„Поново за слободу избора и у одбрану наше деце“
„Лекари и родитељи за науку и етику“

САДРЖАЈ

ВАКЦИНИСАЊЕ У МОЗАК – УМЕСТО ПРЕДГОВОРА

ШТА КАЖЕ УЏБЕНИК ИМУНОЛОГИЈЕ	5
ВЕЛИКИ РЕСЕТ И РАТ ПРОТИВ СИРОТИЊЕ	6

ГЛАС СТРУКЕ И ЗДРАВОГ РАЗУМА

Примаријус др Милан Ројановић

ИМУНОЛОШКИ АСПЕКТ ВАКЦИНА

ИЗ ИСТОРИЈЕ	9
УБРЗАНО ДО БЕСМИСЛА	9
ШТА КАЖЕ НАУКА?	10
МИКРООРГАНИЗАМ „ВАРАЛИЦА“	11
КО ВИШЕ РИЗИКУЈЕ?	12

Примаријус др Милан Ројановић

ИМУНИЗАЦИОНИ СУВЕРЕНИТЕТ ИЛИ ЗАШТО НА НАШЕМ ТРЖИШТУ НЕМА И ПЕПТИДНИХ ВАКЦИНА

14

Примаријус др Милан Ројановић

КО СЕ ТО ПОИГРАВА СУДБИНОМ НАШЕ ДЕЦЕ?

АЛО, АГЕНЦИЈА!	18
КОЛИКО СУ СТРУЧЊАЦИ СТРУЧНИ?	18
ЧИЊЕНИЦЕ ТЕШКО ОПОМИЊУ	19
ДЕЦА СУ ТО, ДЕЦА!	20
ВАКЦИНИШИ СЕ, ПА ШТА КОШТА (ДРЖАВА НЕ ПЛАЋА)	21

Прим. др Милан Ројановић

ПУТЕВИМА БАБЕ ИЗ ПОМОРАВЉА ИЛИ
ШТА ЋЕ БИТИ С ПОВЕРЕЊЕМ У ЛЕКАРЕ

ШТА ЈЕ ПОВЕРЕЊЕ У ЛЕКАРЕ	23
„БУБА У УХУ“	24
ДА ЛИ СМО САЧУВАЛИ ДОСТОЈАНСТВО СТРУКЕ?	25
БАКИЦА STRIKES BACK	26

Др Марџа Ковачевић

ОБАВЕЗНА ВАКЦИНАЦИЈА
ЕКСПЕРИМЕНТАЛНИМ ВАКЦИНАМА НИЈЕ
НИ НАУЧНО, НИ ЕТИЧКИ ОПРАВДАНА

	27
--	----

КОРОНОКРАТИЈА КАО БУДУЋНОСТ

Владимир Димићријевић

ВАНРЕДНО СТАЊЕ КАО РЕДОВНА ПОЈАВА:
КОРОНОКРАТИЈА СЕ БЛИЖИ ЗЕНИТУ

БОРБА ПРОТИВ ТЕОРЕТИЧАРА ЗАВЕРЕ	41
КО ЈЕ АТАЛИ?	42
ВИЗИЈЕ ЖАКА АТАЛИЈА	43
БИЋЕМО ИНФРАНОМАДИ?	44
ВАНРЕДНО СТАЊЕ ПО КАРЛУ ШМИТУ	45
„РАТ ПРОТИВ ТЕРОРИЗМА“ ПОСТАЈЕ ТРАЈАН	46
ШТА СЕ ТО НАС ТИЧЕ?	47

Владимир Димићријевић

НОВЕ ВАКЦИНЕ И ГЕНОЦИД У НАЈАВИ

РАДИЈАЦИЈОМ ПРОТИВ МИКОЗЕ	49
ВАКЦИНЕ ЗАРАЖЕНЕ КАНЦЕРОГЕНИМ ВИРУСОМ	50

Владимир Димитријевић

КАКО НАС ПРЕТВАРАЈУ У ЗОМБИЈЕ?

НИЈЕ МЕДИЦИНА, НЕГО ТОТАЛИТАРИЗАМ	53
ЗОМБИЈИ	54
ДЕХУМАНИЗАЦИЈА НЕВАКЦИНИСАНИХ	55

Владимир Димитријевић

РАТ ПРОТИВ СИРОТИЊЕ, ЕУГЕНИКА И ВАКЦИНЕ

ХИТЛЕРОВА ЕУГЕНИКА	57
ХИТЛЕР СЕ ПОНОВО РАЂА, А МИ ЋУТИМО	59
БОРБА ПРОТИВ „НЕПРИЛАГОЂЕНИХ“	59
КАКО ТО ПОСТИЖУ	61
ВАКЦИНЕ И ГЛОБОЦИД	62
КО НАМ ГАРАНТУЈЕ?	64

Владимир Димитријевић

„ПОБЕДА НАД ВИРУСОМ“ И НОВИ „ЈЕСЕЊИ ТАЛАС“: ПРАВОСЛАВНО РАСУЂИВАЊЕ О КОРОНОКРАТИЈИ

ДА СЕ РАЗУМЕМО	67
МНОГО ПИТАЊА, МАЛО ОДГОВОРА	68
А ВАКЦИНЕ?	69
ШТА ЈЕ ТО КОРОНОКРАТИЈА?	69
СТВАРНА МЕДИЦИНА	70
КАКО БИ ДА НАС РЕСЕТУЈУ	71
„ЗЕЛЕНА ЕКОНОМИЈА“	73
СТАРАЦ САВА О ПАНДЕМИЈИ	74
УПОЗОРЕЊА СТАРЦА ЕЛПИДИЈА	74
УМЕСТО ЗАКЉУЧКА	76

Владимир Димитријевић

**НЕ ДЕЛИМО СЕ, НЕГО РАЗГОВАРАЈМО:
ВАКЦИНИСАНИ И НЕВАКЦИНИСАНИ
У ПОТРАЗИ ЗА ИСТИНОМ**

СУЈЕВЕРЈЕ „НАУЧНОСТИ“	79
ШТА ИЗАЗИВА СУМЊУ?	80
ПАНИКА И ПОДЕЛЕ	82
ЧУВАЈМО СЕ ПОДЕЛА	83

Владимир Димитријевић

**НИ АНТИВАКСЕРИ, НИ ВАКЦИНАЦИСТИ:
БУДИМО ТРЕЗВЕНИ И ОДБРАНИМО ДЕЦУ**

О ЧЕМУ ЈЕ РЕЧ?	85
ШТА СУ НЕЖЕЉЕНА ДЕЈСТВА?	86
НОВЕ МУТАЦИЈЕ	87
КРШЕ НАМ УСТАВНА ПРАВА	88
ВАКЦИНАЦИЈА НА СИЛУ	89
УСТАВНИ БЕЗИЗЛАЗ	89
СЛУЧАЈ ИЗ ИТАЛИЈЕ: СМРТ ЈЕДНЕ ДЕВОЈКЕ	90
КАКО СУ САМОУБИЛИ „КОВИД – СКЕПТИКА“?	92
ЛАГАЛИ СМО, ПА ШТА?	93
УМЕСТО ЗАКЉУЧКА	93

**ЕПИДЕМИЈА НИЈЕ ПРОСТА
БИОЛОШКА ПОЈАВА**

**НАЈВЕЋА ПОСЛЕДИЦА ОВЕ ПОШАСТИ
БИЋЕ АКО ИЗ ЊЕ НИШТА НЕ НАУЧИМО**

– РАЗГОВОР СА ПРОФЕСОРОМ

ДР БРАНИСЛАВОМ РИСТИВОЈЕВИЋЕМ 95

У ОДБРАНУ НАШЕ ДЕЦЕ

ПОНОВО ЗА СЛОБОДУ ИЗБОРА И У ОДБРАНУ НАШЕ ДЕЦЕ

ПРАВНОДОГМАТСКИ АРГУМЕНТИ 105

ПРАВНОПОЛИТИЧКИ АРГУМЕНТИ 110

ЗАЈЕДНИЧКА ИЗЈАВА ПОТПИСНИКА АПЕЛА
„ПОНОВО ЗА СЛОБОДУ ИЗБОРА И У ОДБРАНУ НАШЕ
ДЕЦЕ“ И УДРУЖЕЊА „ЛЕКАРИ И РОДИТЕЉИ ЗА
НАУКУ И ЕТИКУ“ 121

CIP - Каталогизација у публикацији - Народна
библиотека Србије, Београд

614.47(082)

316.64:614.47(082)

ВАКЦИНИСАЊЕ у мозак : да ли је здравље право
или обавеза / књигу приредили Милан Рогановић,
Владимир Димитријевић. - Чачак : В. Димитријевић,
2021 (Београд : Добротољубље). - 121 стр. ; 20 cm

Тираж 200. - Библиографија уз већину радова.

ISBN 978-86-900924-5-1

а) Вакцинација - Зборници

COBISS.SR-ID 48844809